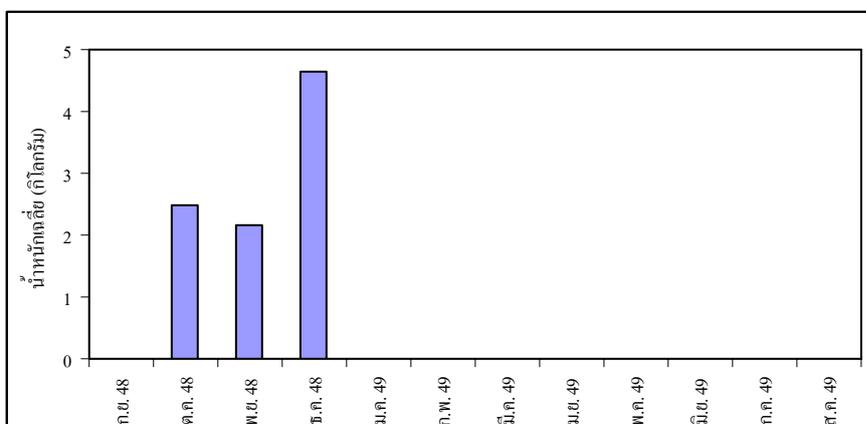
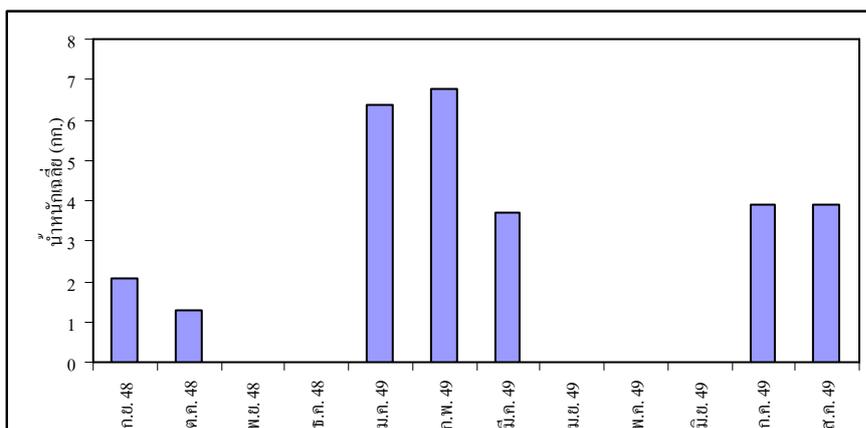


ปลาเกล็ด

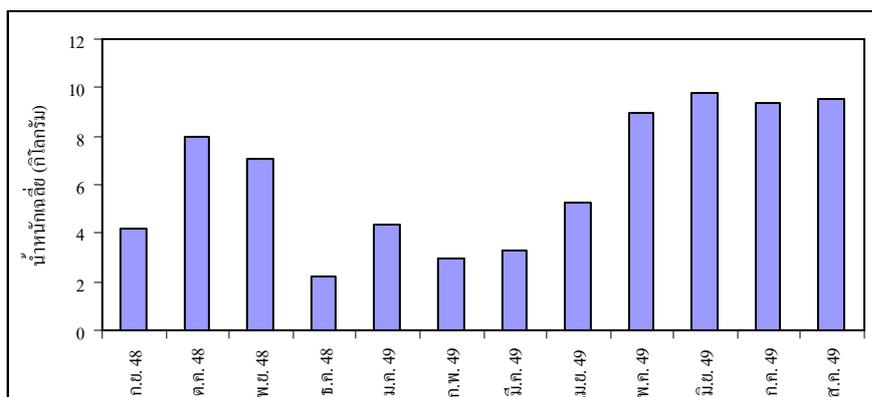


ปลาแรด

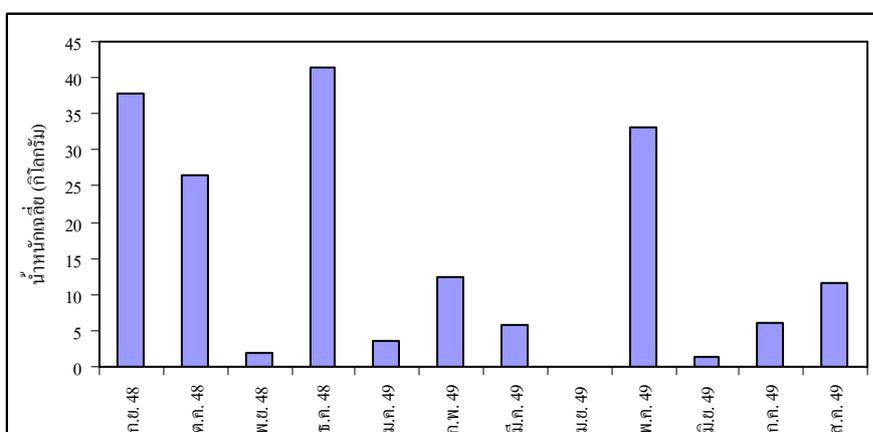


ปลาเนื้ออ่อน

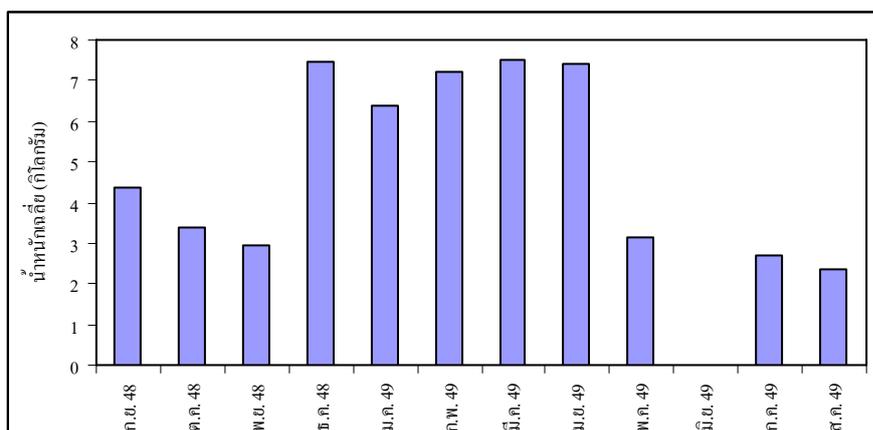
ภาพที่ 5 น้ำหนักเฉลี่ยของปลาเกล็ด ปลาแรด และปลาเนื้ออ่อน ที่จับได้ในแม่น้ำตาปีตอนล่าง
รวมทุกแพ ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ปลาแขยง

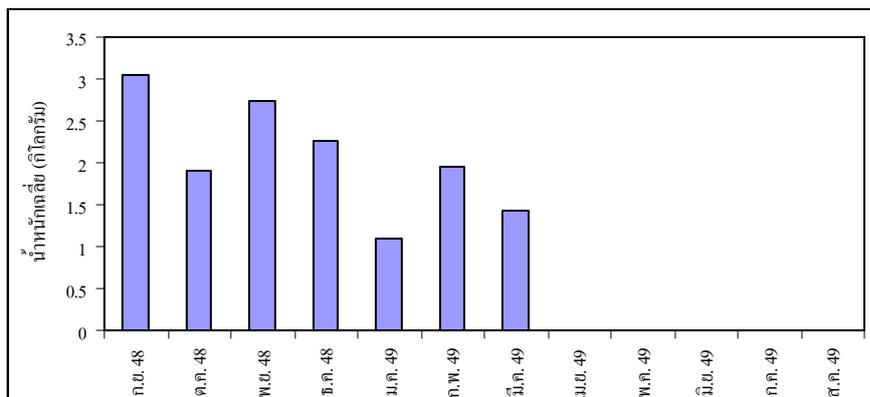


ปลาตะเพียน

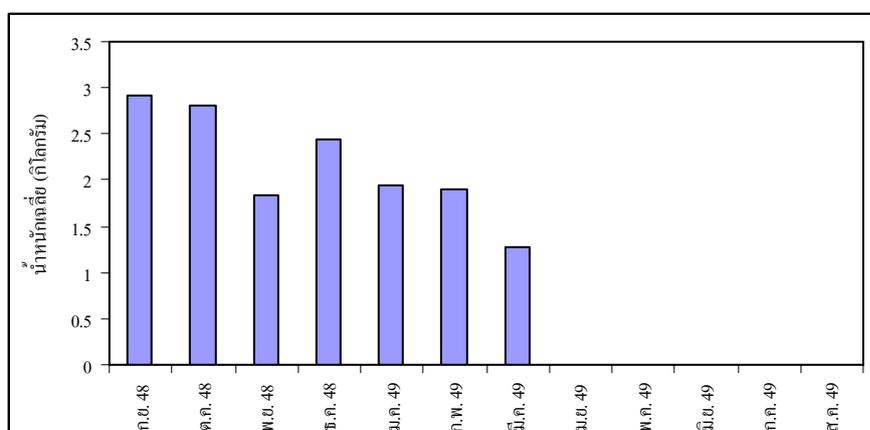


ปลาชิว

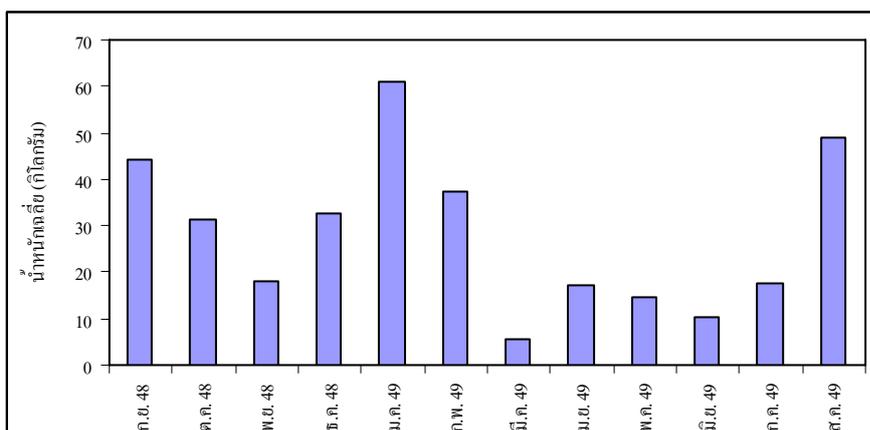
ภาพที่ 6 น้ำหนักเฉลี่ยของปลาแขยง ปลาตะเพียน และปลาชิว ที่จับได้ในแม่น้ำตาปีตอนล่าง รวม
ทุกแพ ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ปลากาดำ

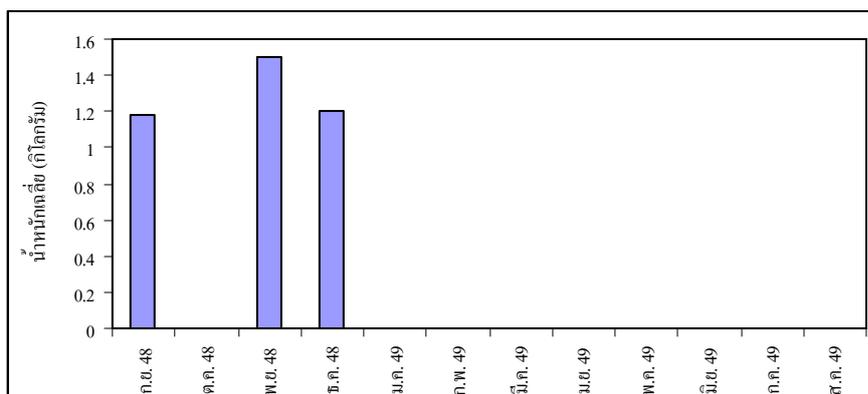


ปลาพรหมหัวหมื่น

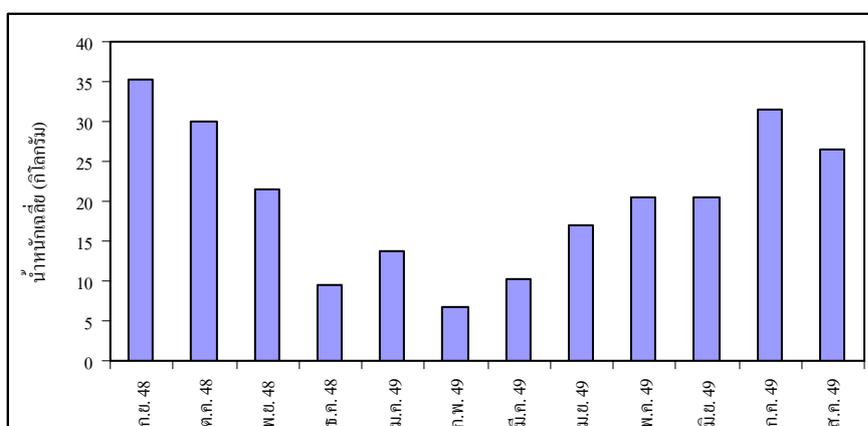


ปลากดขาว

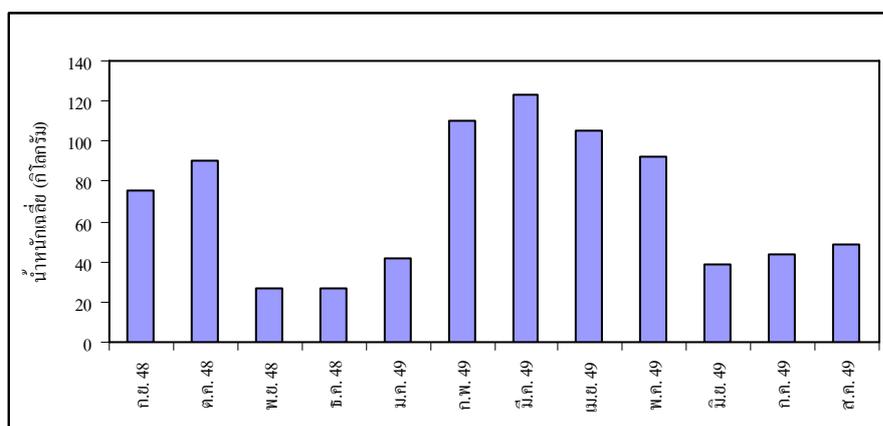
ภาพที่ 7 น้ำหนักเฉลี่ยของปลากาดำ ปลาพรหมหัวหมื่น ปลากดขาว ที่จับได้ในแม่น้ำตาปตอนล่าง
รวมทุกแพ ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ปลาดกระดุมขี้ด

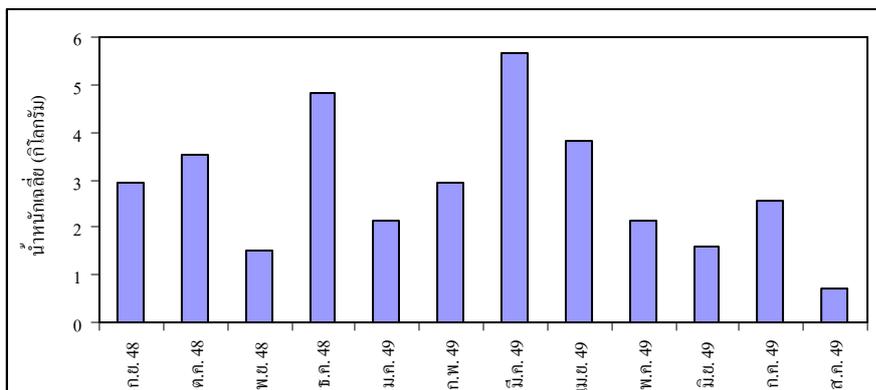


กุ่มก้ามกราม

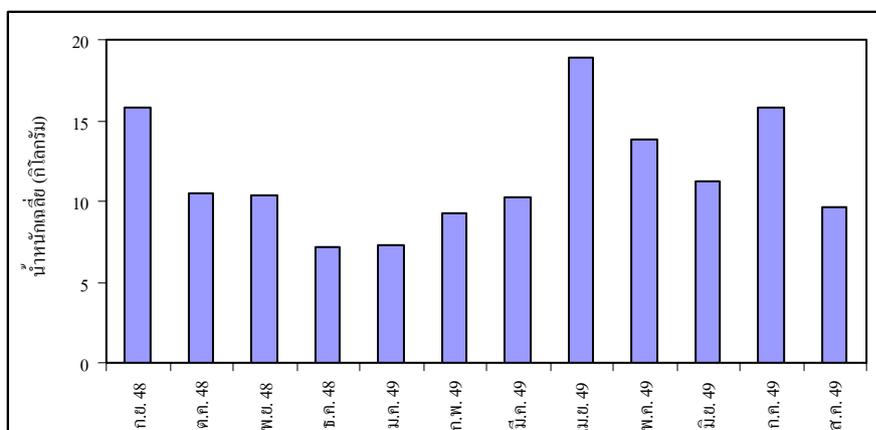


กุ่มหัวมัน

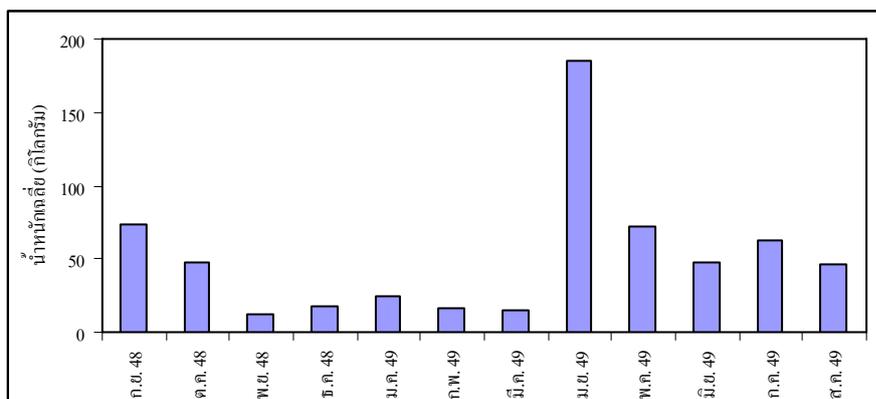
ภาพที่ 8 น้ำหนักเฉลี่ยของปลาดกระดุมขี้ด กุ่มก้ามกราม และกุ่มหัวมัน ที่จับได้ในแม่น้ำตาปีตอนล่าง
รวมทุกแพ ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



กึ่งฤดูน้ำ

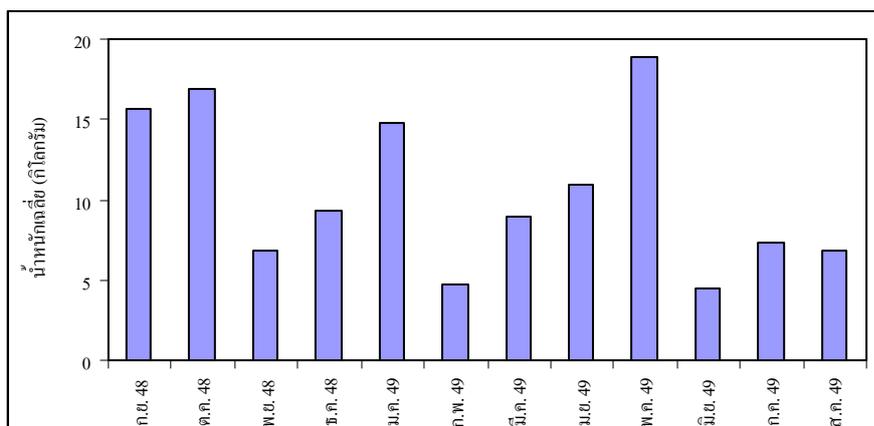


ปลาตุก

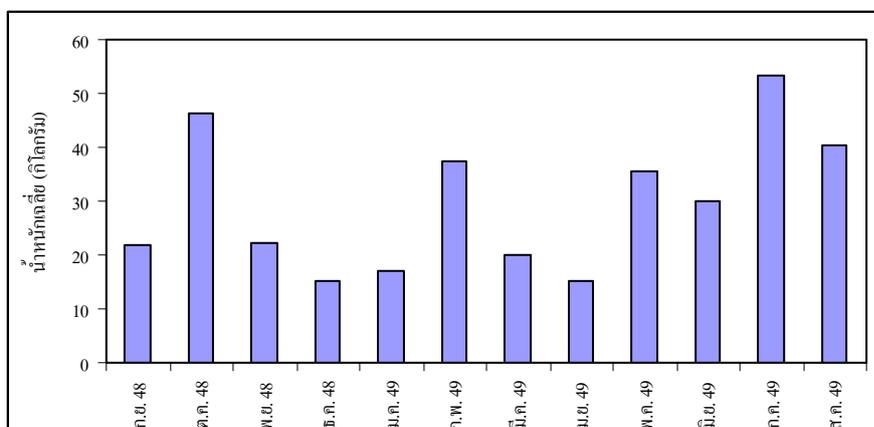


ปุทะเล

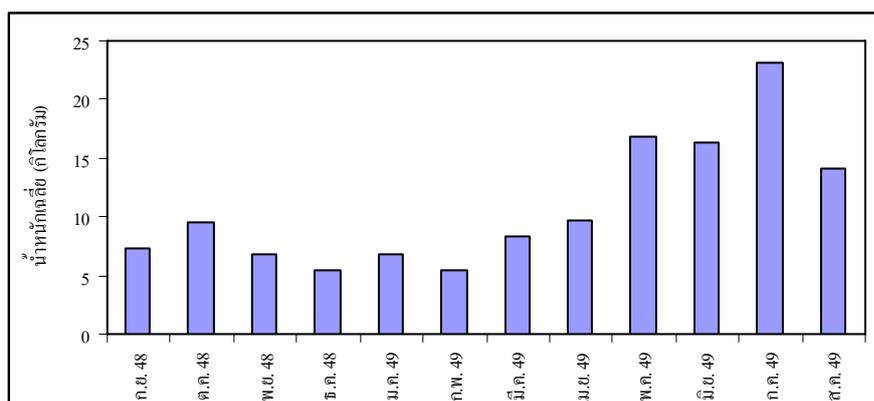
ภาพที่ 9 น้ำหนักเฉลี่ยของกึ่งฤดูน้ำ ปลาตุก และปุทะเล ที่จับได้ในแม่น้ำตาปีตอนล่าง รวมทุกแพ ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ปลาจวด

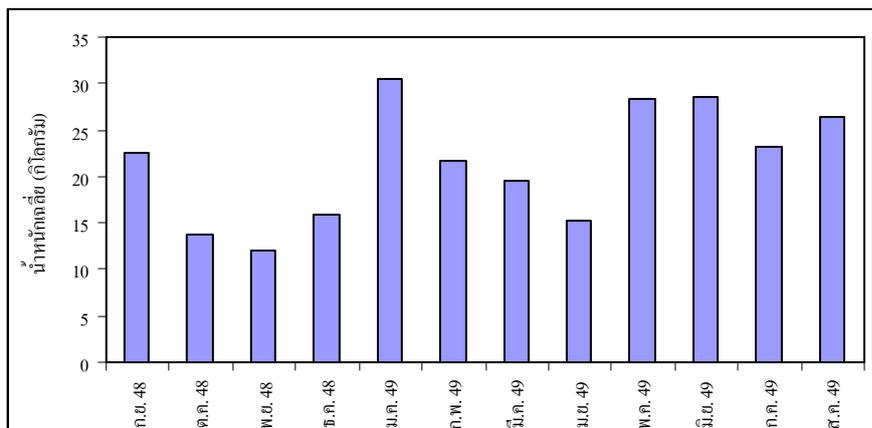


ปลากระบอก

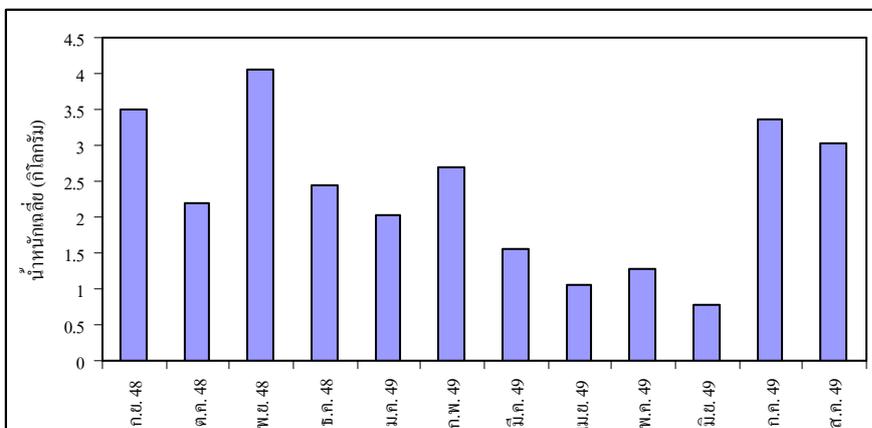


ปลาตะกรับ

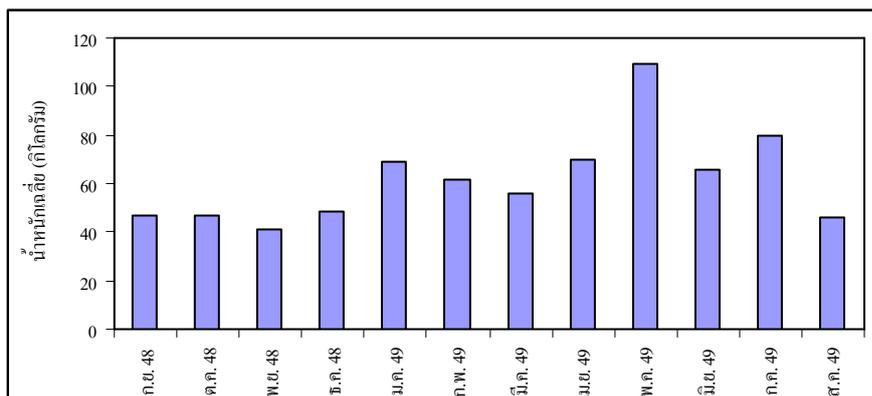
ภาพที่ 10 น้ำหนักเฉลี่ยของปลาจวด ปลากระบอก และปลาตะกรับ ที่จับได้ในแม่น้ำตาปีตอนล่าง
รวมทุกแพ ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ปลากระพง

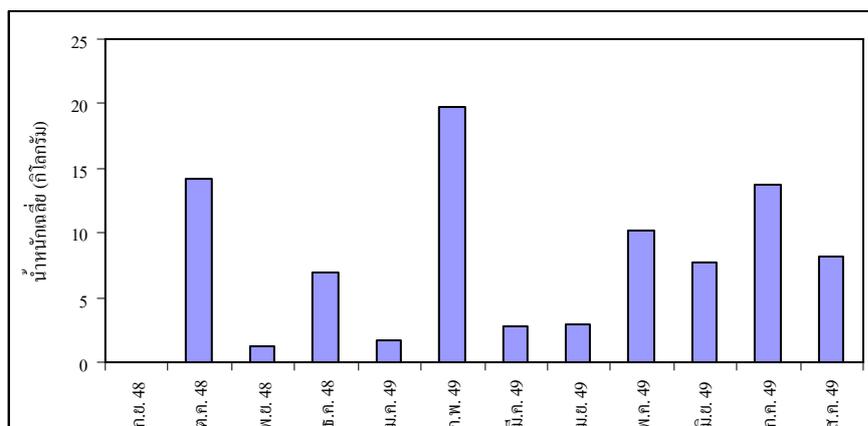


ปลาหัวแบน

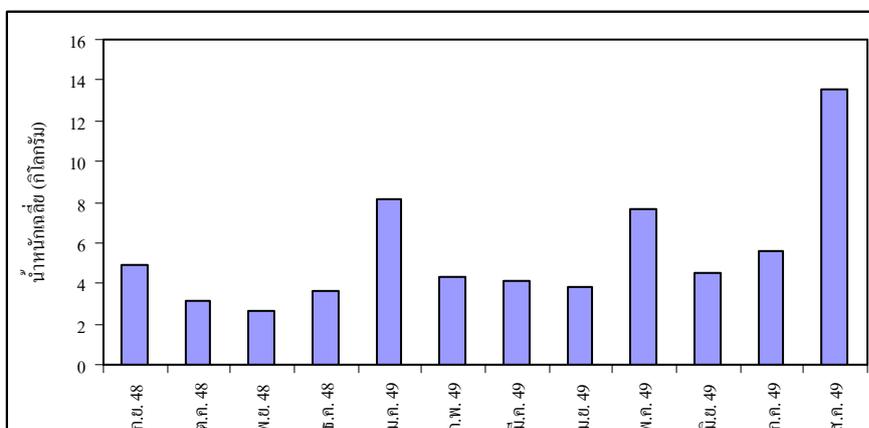


ปลานิล

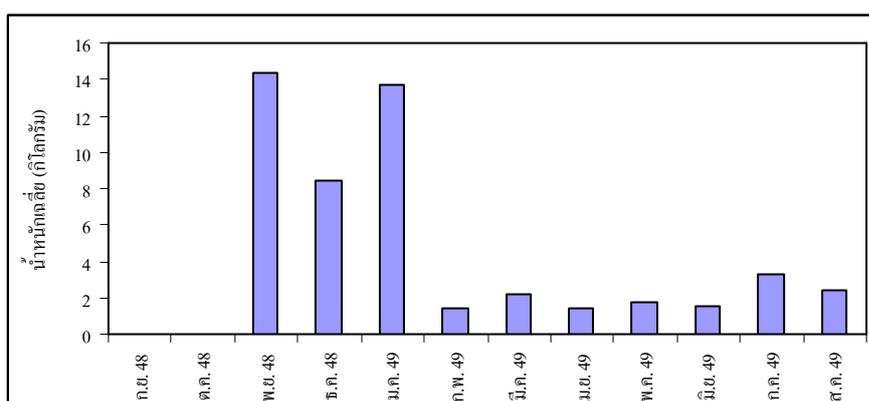
ภาพที่ 11 น้ำหนักเฉลี่ยของปลากระพง ปลาหัวแบน และปลานิล ที่จับได้ในแม่น้ำตาปีตอนล่าง รวมทุกแพ ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ปลาช่อน

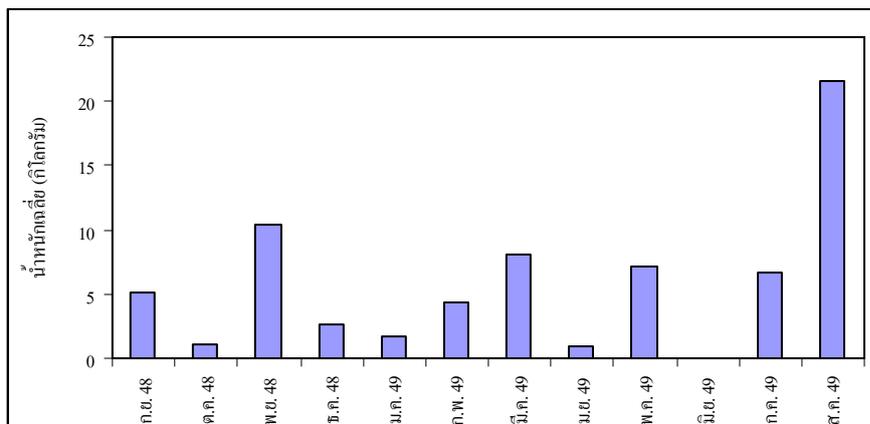


ปลาเห็ดโคน

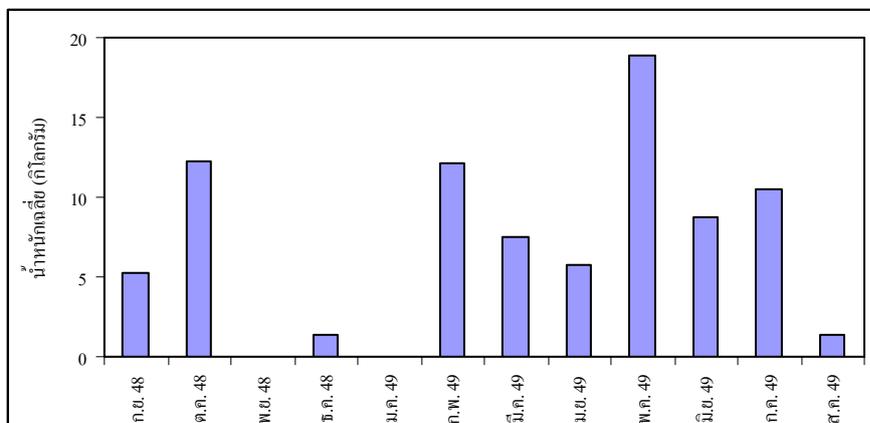


ปลาลิ้นหมา

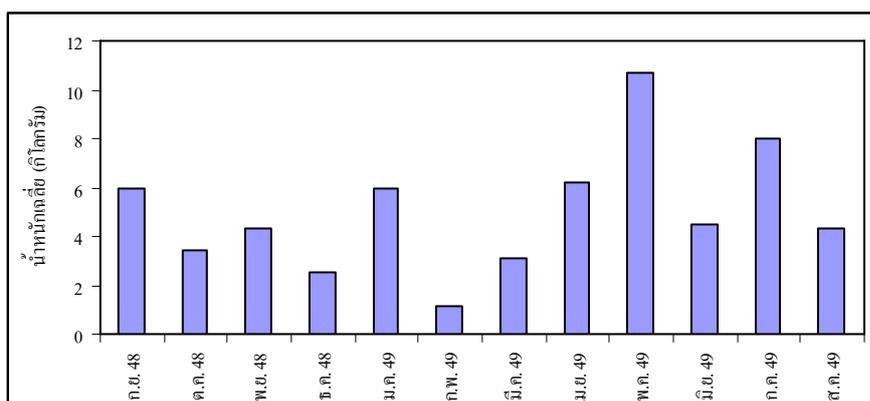
ภาพที่ 12 น้ำหนักเฉลี่ยของปลาช่อน ปลาเห็ดโคน และปลาลิ้นหมา ที่จับได้ในแม่น้ำตาปีตอนล่าง
รวมทุกแพ ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ปลาภูเขา

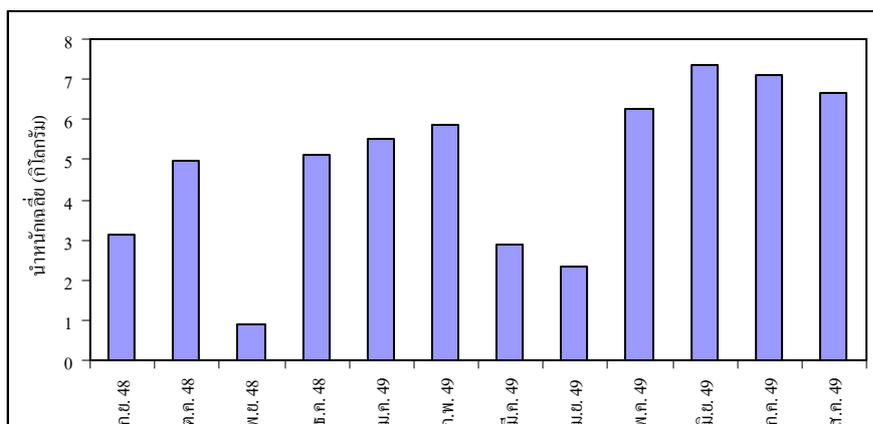


ปลาจระเมียด

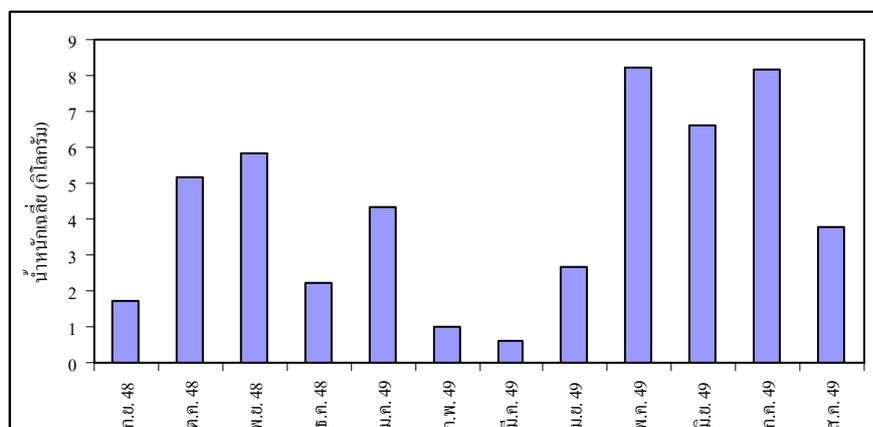


ปลากระทิงเหว

ภาพที่ 13 น้ำหนักเฉลี่ยของปลาภูเขา ปลาจระเมียด และปลากระทิงเหว ที่จับได้ในแม่น้ำตาปี
ตอนล่าง รวมทุกสถานี ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ปลากะเบน



ปลาบู่

ภาพที่ 14 น้ำหนักเฉลี่ยของปลากะเบน และปลาบู่ ที่จับได้ในแม่น้ำตาปีตอนล่าง รวมทุกสถานี ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549

2.2 การเปลี่ยนแปลงปริมาณสัตว์น้ำในรอบปีแพที่ 1

ปลาแรด

ผลจับมีเพียง 4 เดือน คือ เดือนกันยายน-เดือนธันวาคม 2548 เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนพฤศจิกายน รองลงมา คือ เดือนตุลาคม เดือนธันวาคม และเดือนกันยายน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 2.49 2.17 และ 0.70 กิโลกรัม ตามลำดับ (ภาพผนวกที่ ก1)

ปลาเนื้ออ่อน

เดือนกุมภาพันธ์ 2549 เป็นเดือนที่มีผลจับสูงสุด รองลงมา คือ เดือนมกราคม 2549 และเดือนกรกฎาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.78 6.35 และ 3.90 กิโลกรัม ตามลำดับ ส่วนในเดือนพฤศจิกายน 2548 เดือนธันวาคม 2548 เดือนเมษายน และเดือนสิงหาคม 2549 เป็นเดือนที่ไม่มีผลจับ (ภาพผนวกที่ ก1)

ปลาแขยง

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนกรกฎาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 กิโลกรัม รองลงมา คือ เดือนกันยายน เดือนพฤศจิกายน และเดือนตุลาคม 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 3.27 และ 2.50 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนธันวาคม 2548 และเดือนเมษายน 2549 เป็นเดือนที่ไม่มีผลจับ (ภาพผนวกที่ ก1)

ปลาตะเพียน

เดือนพฤศจิกายน 2548 เป็นเดือนที่มีผลจับสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 กิโลกรัม รองลงมา คือ เดือนธันวาคม 2548 เดือนกุมภาพันธ์ 2549 และเดือนมกราคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 3.91 และ 3.64 กิโลกรัม ตามลำดับ ส่วนในเดือนกรกฎาคม 2549 เป็นเดือนที่ไม่มีผลจับ (ภาพผนวกที่ ก 2)

ปลาชิว

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนกันยายน 2548 รองลงมา คือ เดือนกุมภาพันธ์ 2549 และ เดือนเมษายน 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 3.95 และ 3.94 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนสิงหาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 กิโลกรัม (ภาพผนวกที่ ก2)

ปลากาดำ

เดือนกันยายน 2548 เป็นเดือนที่มีผลจับน้อยที่สุด รองลงมา คือ เดือนธันวาคม 2548 และ เดือนพฤศจิกายน 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 2.75 และ 2.27 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนเมษายน-เดือนสิงหาคม 2549 เป็นเดือนที่ไม่มีผลจับ (ภาพผนวกที่ ก2)

ปลาพรหมหัวเหม็น

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนกันยายน รองลงมา คือ เดือนตุลาคม และเดือนพฤศจิกายน 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 2.81 และ 2.35 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนเมษายน และเดือนกรกฎาคม 2549 เป็นเดือนที่ไม่มีผลจับ (ภาพผนวกที่ ก3)

ปลากดขาว

เดือนที่มีผลจับปลากดขาวมีเพียง 2 เดือน คือ เดือนกันยายน และเดือนตุลาคม 2548 เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือเดือนตุลาคม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 กิโลกรัม รองลงมา คือ เดือนกันยายน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 กิโลกรัม (ภาพผนวกที่ ก3)

ปลากดเหลือง

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนพฤศจิกายน 2548 รองลงมา คือ เดือนมีนาคม 2549 และ เดือนธันวาคม 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 2.62 และ 2.43 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่ไม่มีผลจับมีเพียง 1 เดือน คือเดือนสิงหาคม 2549 (ภาพผนวกที่ ก3)

ปลากระต๊อบซิด

มีผลจับเพียง 3 เดือน โดยเดือนที่มีผลจับสูงสุด คือเดือนธันวาคม รองลงมา คือ เดือน พฤศจิกายน และเดือนกันยายน 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.50 1.20 และ 1.18 กิโลกรัม ตามลำดับ (ภาพผนวกที่ ก4)

2.3 การเปลี่ยนแปลงปริมาณสัตว์น้ำในรอบปีแพะที่ 2

กึ่งก้าม (กึ่งก้ามกรามที่มีน้ำหนักต่อตัว 200 กรัมขึ้นไป)

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนกันยายน 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.95 กิโลกรัม รองลงมา คือ เดือนตุลาคม 2548 เดือนพฤศจิกายน 2548 และเดือนมิถุนายน 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.47 6.65 และ 4.97 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนมีนาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.90 กิโลกรัม (ภาพผนวกที่ ก5)

กึ่งนาง (กึ่งก้ามกรามที่มีน้ำหนัก 75-199 กรัม/ตัว)

เดือนกันยายน 2548 มีผลจับสูงสุด รองลงมา คือ เดือนกรกฎาคม 2549 และเดือนมิถุนายน 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.15 12.03 และ 10.94 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำที่สุด คือ เดือนมีนาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.49 กิโลกรัม (ภาพผนวกที่ ก5)

กึ่งเล็ก (กึ่งก้ามกรามที่มีน้ำหนัก 50-74 กรัม/ตัว)

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนกรกฎาคม 2549 รองลงมา คือ เดือนมิถุนายน 2549 และเดือนกันยายน 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.67 5.28 และ 5.26 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนธันวาคม 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.54 กิโลกรัม รองลงมา คือ เดือนมีนาคม 2549 และเดือนมกราคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.56 และ 1.59 กิโลกรัม ตามลำดับ (ภาพผนวกที่ ก6)

กึ่งจิ๋ว (กึ่งก้ามกรามที่มีน้ำหนัก 20-49 กรัม/ตัว)

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนมิถุนายน 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 กิโลกรัม รองลงมา คือ เดือนพฤษภาคม 2549 และเดือนมกราคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 และ 2.87 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนธันวาคม 2548 รองลงมา คือ เดือนกุมภาพันธ์ 2549 และเดือนมีนาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.53 0.55 และ 0.61 กิโลกรัม ตามลำดับ (ภาพผนวกที่ ก6)

2.4 การเปลี่ยนแปลงปริมาณสัตว์น้ำในรอบปีแพะที่ 3

ปลาตูก

เดือนธันวาคม 2548 เป็นเดือนที่มีผลจับสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.05 กิโลกรัม รองลงมา คือ เดือนสิงหาคม 2549 และเดือนพฤศจิกายน 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 และ 4.69 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนมีนาคม เป็นเดือนที่มีผลจับต่ำสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.45 กิโลกรัม (ภาพผนวกที่ ก7)

ปูทะเล

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนเมษายน 2549 รองลงมา คือ เดือนกรกฎาคม 2549 และเดือนกันยายน 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.86 5.35 และ 5.08 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนมีนาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.45 กิโลกรัม (ภาพผนวกที่ ก7)

กุ้งหัวมัน

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนเมษายน 2549 รองลงมา คือ เดือนกันยายน 2548 และเดือนพฤษภาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.58 28.77 และ 24.99 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนมิถุนายน 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.50 กิโลกรัม รองลงมา คือ เดือนมกราคม 2549 และเดือนธันวาคม 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.90 และ 7.00 กิโลกรัม ตามลำดับ (ภาพผนวกที่ ก7)

กุ้งกุลาดำ

เดือนตุลาคม 2548 เป็นเดือนที่มีผลจับสูงสุด รองลงมา คือ เดือนเมษายน 2549 และเดือนมิถุนายน 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.27 3.80 และ 2.87 กิโลกรัม ตามลำดับ โดยที่เดือนกันยายน 2548 และเดือนสิงหาคม 2549 เป็นเดือนที่ไม่มีผลจับ (ภาพผนวกที่ ก8)

กุ้งก้ามกราม

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนสิงหาคม 2549 รองลงมา คือ เดือนเมษายน 2549 และเดือนมิถุนายน 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.38 5.23 และ 4.38 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ กุมภาพันธ์ 2549 รองลงมา คือ เดือนกันยายน 2548 และเดือนธันวาคม 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.42 1.85 และ 1.99 กิโลกรัม ตามลำดับ (ภาพผนวกที่ ก8)

ปลาจวด

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนตุลาคม 2548 รองลงมา คือ เดือนสิงหาคม 2549 และเดือนกันยายน 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.09 6.04 และ 5.58 กิโลกรัม ตามลำดับ โดยในเดือนมีนาคมและเมษายน 2549 เป็นเดือนที่ไม่มีผลจับ (ภาพผนวกที่ ก8)

ปลากระบอก

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนสิงหาคม 2549 รองลงมา คือ เดือนกันยายน 2548 และเดือนเมษายน 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 3.75 และ 3.45 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนพฤศจิกายน 2548 รองลงมา คือ เดือนพฤษภาคม และเดือนกุมภาพันธ์ 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.65 1.10 และ 1.40 กิโลกรัม ตามลำดับ (ภาพผนวกที่ ก9)

ปลาตะกรับ

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนมิถุนายน 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.40 กิโลกรัม รองลงมา คือ เดือนกันยายน 2548 และเดือนสิงหาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และ 3.29 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนกุมภาพันธ์ 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.03 กิโลกรัม รองลงมา คือ เดือนมีนาคม 2549 และเดือนพฤศจิกายน 2548 ตามลำดับ (ภาพผนวกที่ ก9)

ปลากะพง

เดือนพฤศจิกายน 2548 เป็นเดือนที่มีผลจับสูงสุด รองลงมา คือ เดือนธันวาคม 2548 และเดือนตุลาคม 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.02 9.86 และ 5.40 ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนสิงหาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 รองลงมา คือ เดือนกรกฎาคม 2549 และเดือนมีนาคม 2549 ตามลำดับ (ภาพผนวกที่ ก9)

ปลากดขาว

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนสิงหาคม 2549 รองลงมา คือ เดือนธันวาคม 2548 และเดือนกันยายน 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 34.16 22.95 และ 22.77 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนมีนาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 กิโลกรัม (ภาพผนวกที่ ก10)

ปลาหัวแบน

ผลจับในรอบปีของปลาหัวแบนมีเพียง 6 เดือน คือ เดือนกันยายน-เดือนธันวาคม 2548 และเดือนกรกฎาคม-เดือนสิงหาคม 2549 โดยเดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนกรกฎาคม 2549 รองลงมา คือ เดือนตุลาคม 2548 และเดือนสิงหาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 1.88 และ 1.22 กิโลกรัม ตามลำดับ (ภาพผนวกที่ ก10)

ปลานิล

เดือนพฤษภาคม 2549 เป็นเดือนที่มีผลจับสูงสุด รองลงมา คือ เดือนเมษายน 2549 และเดือนสิงหาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.70 16.00 และ 13.80 กิโลกรัม ตามลำดับ โดยในเดือนมิถุนายน 2549 เป็นเดือนที่ไม่มีผลจับ (ภาพผนวกที่ ก10)

ปลาช่อน

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนสิงหาคม 2549 รองลงมา คือ เดือนกรกฎาคม 2549 และเดือนมกราคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 3.58 และ 2.13 กิโลกรัม ตามลำดับ (ภาพผนวกที่ ก11)

ปลาเห็ดโคน

เดือนมีนาคม 2549 เป็นเดือนที่มีผลจับสูงสุด รองลงมา คือ เดือนกรกฎาคม 2549 และเดือนเมษายน 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 2.62 และ 1.96 กิโลกรัม โดยที่เดือนกันยายน 2548 เดือนพฤศจิกายน 2548 เดือนพฤษภาคม 2549 และเดือนมิถุนายน 2549 เป็นเดือนที่ไม่มีผลจับ (ภาพผนวกที่ ก11)

ปลาลิ้นหมา

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนมีนาคม 2549 รองลงมา คือ เดือนมกราคม 2549 เดือนธันวาคม 2548 และเดือนกรกฎาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 2.70 2.45 และ 2.09 กิโลกรัม ตามลำดับ (ภาพผนวกที่ ก11)

ปลาทุเรหา

เดือนพฤศจิกายน 2548 เป็นเดือนที่มีผลจับสูงสุด รองลงมา คือ เดือนกันยายน 2548 และเดือนกุมภาพันธ์ 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.52 5.20 และ 4.30 กิโลกรัม ตามลำดับ โดยที่เดือนมิถุนายน และเดือนสิงหาคม 2549 เป็นเดือนที่ไม่มีผลจับ (ภาพผนวกที่ ก12)

ปลาจระเม็ด

เป็นชนิดที่มีผลจับเพียง 2 เดือน คือ เดือนกันยายน 2548 และเดือนกรกฎาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และ 1.98 กิโลกรัม ตามลำดับ (ภาพผนวกที่ ก12)

2.5 การเปลี่ยนแปลงปริมาณสัตว์น้ำในรอบปีแพะที่ 4

ปูทะเล

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนพฤษภาคม 2549 รองลงมา คือ เดือนกันยายน 2548 และเดือนเมษายน 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 70.88 67.41 และ 64.88 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำที่สุด คือ เดือนพฤศจิกายน 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.19 กิโลกรัม (ภาพผนวกที่ ก13)

ปลา

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนพฤษภาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.22 กิโลกรัม รองลงมา คือ เดือนกรกฎาคม 2549 และเดือนมิถุนายน 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.14 และ 6.60 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือน มีนาคม 2549 รองลงมา คือ เดือนกุมภาพันธ์ 2549 และเดือนกันยายน 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.60 1.02 และ 1.75 กิโลกรัม ตามลำดับ (ภาพผนวกที่ ก13)

ปลาชิว

เดือนธันวาคม 2548 เป็นเดือนที่มีผลจับสูงสุด รองลงมา คือ เดือนมีนาคม 2549 และเดือนกุมภาพันธ์ 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.05 8.55 และ 7.67 กิโลกรัม ตามลำดับ โดยในเดือนกันยายน-เดือนพฤศจิกายน 2548 เป็นเดือนที่ไม่มีผลจับ (ภาพผนวกที่ ก13)

ปลากระทุงเหว

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนพฤษภาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.69 กิโลกรัม รองลงมา คือ เดือนกรกฎาคม 2549 และเดือนเมษายน 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.31 และ 6.17 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนกุมภาพันธ์ 2549 รองลงมา คือ เดือนธันวาคม 2548 และเดือนมีนาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.18 2.50 และ 3.09 กิโลกรัม ตามลำดับ (ภาพผนวกที่ ก14)

ปลาแขยง

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนสิงหาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.85 กิโลกรัม รองลงมา คือ เดือนกรกฎาคม 2549 และเดือนมิถุนายน 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.31 และ 9.80 ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนธันวาคม 2548 รองลงมา คือ เดือนกุมภาพันธ์ 2549 และเดือนกันยายน 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.13 2.95 และ 3.50 กิโลกรัม ตามลำดับ (ภาพผนวกที่ ก14)

ปลากุเวา

เดือนสิงหาคม 2549 เป็นเดือนที่มีผลจับสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.59 กิโลกรัม รองลงมา คือ เดือนพฤศจิกายน 2548 และเดือนพฤษภาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.48 และ 9.76 กิโลกรัม ตามลำดับ โดยในเดือนกันยายน 2548 และเดือนมิถุนายน 2549 เป็นเดือนที่ไม่มีผลจับ (ภาพผนวกที่ ก14)

กุ้งหัวมัน

เดือนมีนาคม 2549 เป็นเดือนที่มีผลจับสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 119.63 กิโลกรัม รองลงมา คือ เดือนกุมภาพันธ์ 2549 และเดือนพฤษภาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 107.98 และ 90.06 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนพฤศจิกายน 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.90 กิโลกรัม (ภาพผนวกที่ ก15)

กุ้งก้ามกราม

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนกรกฎาคม 2549 รองลงมา คือ เดือนกันยายน 2548 และเดือนตุลาคม 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.8 6.79 และ 5.54 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนกุมภาพันธ์ 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 กิโลกรัม (ภาพผนวกที่ ก15)

กึ่งฤดูน้ำ

เดือนธันวาคม 2548 เป็นเดือนที่มีผลจับสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.81 กิโลกรัม รองลงมา คือ เดือนมีนาคม 2549 และเดือนกุมภาพันธ์ 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.44 และ 2.96 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนสิงหาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.70 กิโลกรัม (ภาพผนวกที่ ก15)

ปลากระบอก

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนกรกฎาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54.43 กิโลกรัม รองลงมา คือ เดือนตุลาคม 2548 และเดือนสิงหาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 46.60 และ 39.08 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนธันวาคม 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.57 กิโลกรัม (ภาพผนวกที่ ก16)

ปลาดุก

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนเมษายน 2549 รองลงมา คือ เดือนพฤษภาคม 2549 และเดือนกันยายน 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.26 15.38 และ 13.14 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนธันวาคม 2548 รองลงมา คือ เดือนมกราคม 2549 และเดือนกุมภาพันธ์ 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.20 5.25 และ 7.33 กิโลกรัม ตามลำดับ (ภาพผนวกที่ ก16)

ปลานิล

เดือนพฤษภาคม 2549 เป็นเดือนที่มีผลจับสูงสุด รองลงมา คือ เดือนเมษายน 2549 และเดือนมกราคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 105.97 84.02 และ 70.37 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนสิงหาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.27 รองลงมา คือ เดือนพฤศจิกายน 2548 และเดือนตุลาคม 2548 ตามลำดับ (ภาพผนวกที่ ก16)

ปลาช่อน

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนกุมภาพันธ์ 2549 รองลงมา คือ เดือนกรกฎาคม 2549 และเดือนตุลาคม 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.80 14.56 และ 14.25 กิโลกรัม ตามลำดับ โดยที่เดือนกันยายน 2548 เป็นเดือนที่ไม่มีผลจับ (ภาพผนวกที่ ก17)

ปลากะเหร็ด

เดือนพฤษภาคม 2549 เป็นเดือนที่มีผลจับสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.85 กิโลกรัม รองลงมา คือ เดือนกรกฎาคม 2549 และเดือนตุลาคม 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.94 และ 12.20 กิโลกรัม ตามลำดับ โดยที่เดือนมกราคม 2549 เป็นเดือนที่ไม่มีผลจับ (ภาพผนวกที่ ก17)

ปลากะพง

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนสิงหาคม 2549 รองลงมา คือ เดือนมกราคม 2549 และเดือนพฤษภาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.26 29.05 และ 28.99 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือเดือนตุลาคม 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.85 กิโลกรัม (ภาพผนวกที่ ก17)

ปลาตะกรับ

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนกรกฎาคม 2549 รองลง คือ เดือนเมษายน และเดือนพฤษภาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.73 21.83 และ 18.48 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนกุมภาพันธ์ 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.38 กิโลกรัม (ภาพผนวกที่ ก18)

ปลากดขาว

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนมกราคม 2549 รองลงมา คือ เดือนสิงหาคม 2549 และเดือนกันยายน 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 44.44 25.19 และ 25.54 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนมีนาคม 2549 รองลงมา คือเดือนมิถุนายน 2549 และเดือนกรกฎาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.03 7.71 และ 8.62 กิโลกรัม ตามลำดับ (ภาพผนวกที่ ก18)

ปลาจวด

เดือนพฤษภาคม 2549 เป็นเดือนที่มีผลจับสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.78 กิโลกรัม รองลงมา คือเดือนมกราคม 2549 และเดือนตุลาคม 2548 เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนมิถุนายน 2549 รองลงมา คือ เดือนกุมภาพันธ์ 2549 และเดือนพฤศจิกายน 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 4.95 และ 7.12 กิโลกรัม ตามลำดับ (ภาพผนวกที่ ก18)

ปลาหัวแบน

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนกันยายน 2548 รองลงมา คือ เดือนพฤศจิกายน 2548 และเดือนกรกฎาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 3.91 และ 3.29 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนมิถุนายน 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.78 กิโลกรัม (ภาพผนวกที่ ก19)

ปลากระเบน

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนมิถุนายน 2549 รองลงมา คือ เดือนกรกฎาคม 2549 และเดือนสิงหาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.36 7.11 และ 6.67 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนพฤศจิกายน 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.90 กิโลกรัม (ภาพผนวกที่ ก19)

ปลาเห็ดโคน

เดือนสิงหาคม 2549 เป็นเดือนที่มีผลจับรวมสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.28 กิโลกรัม รองลงมา คือ เดือนมกราคม 2549 และเดือนพฤษภาคม 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.92 และ 7.70 กิโลกรัม ตามลำดับ เดือนที่มีผลจับต่ำสุด คือ เดือนพฤศจิกายน 2548 รองลงมา คือ เดือนตุลาคม 2548 และเดือนเมษายน 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 3.06 และ 3.50 กิโลกรัม ตามลำดับ (ภาพผนวกที่ ก19)

ปลาลิ้นหมา

เดือนที่มีผลจับสูงสุด คือ เดือนพฤศจิกายน 2548 รองลงมา คือ เดือน มกราคม 2549 และ เดือนธันวาคม 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.32 13.01 และ 9.95 กิโลกรัม ตามลำดับ โดยในเดือน กันยายน-ตุลาคม 2548 เป็นเดือนที่ไม่มีผลจับ (ภาพผนวกที่ ก20)

ปลาตะเพียน

เดือนกันยายน 2548 เป็นเดือนที่มีผลจับสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 70.86 กิโลกรัม รองลงมา คือ เดือนเมษายน 2549 และเดือนธันวาคม 2548 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 66.78 และ 65.82 กิโลกรัม ตามลำดับ และในเดือนพฤศจิกายน 2548 เป็นเดือนที่ไม่มีผลจับ (ภาพผนวกที่ ก20)

3. ลักษณะการทำการประมง

3.1 ประเภทเครื่องมือทำการประมงของชาวประมงในแม่น้ำตาปีตอนล่าง

ผลการศึกษาพบว่าชาวประมงในแม่น้ำตาปีตอนล่างใช้เครื่องมือในการทำการประมงคือ แห เบ็ดตกปลา เบ็ดตกกุ้งก้ามกราม ข่าย อวนปู อวนลอยปลา ลอบปู ปืนฉมวก ซึ่งแพที่ 1 ใช้เครื่องมือประเภท เบ็ด และข่ายเป็นส่วนใหญ่ สัตว์น้ำที่จับได้จากการทำการประมงได้แก่ ปลาชิว ปลาแคเหลือง ปลาดุกเขียด แพที่ 2 เป็นการทำการประมงกุ้งก้ามกราม เครื่องมือที่ใช้ในการทำการประมงคือ แห เบ็ดตกกุ้งก้ามกราม และปืนฉมวก แพที่ 3 และแพที่ 4 ใช้เครื่องมือทำการประมงเหมือนกัน คือ แห ข่าย อวนปู อวนลอยปลา ลอบปู และอวนรุนกุ้ง ซึ่งสัตว์น้ำส่วนใหญ่ที่จับได้คือ ปลากะบอก ปลาดุก ปูทะเล กุ้งก้ามกราม ปลากดขาว กุ้งมัน เป็นต้น

3.2 ลักษณะการทำการประมงและชนิดสัตว์น้ำที่จับได้ด้วยเครื่องมือชนิดต่างๆ

เครื่องมือแห

ลักษณะการทำการประมงด้วยเครื่องมือแห ชาวประมงทำการประมงในช่วงกลางวัน ขนาดช่องตาของแหที่ใช้ในการทำการประมงกุ้งก้ามกรามคือ 2-5 เซนติเมตร ทำการประมงโดยใช้เหยื่อล่อ ซึ่งเรียกเหยื่อนั้นว่า สา เป็นส่วนผสมระหว่างมะพร้าวคั่วผสมกับรำ ปั่นให้เป็นก้อนกลม โยนลงไปใต้น้ำบริเวณที่จะทำการประมง หลังจากนั้นประมาณ 5-10 นาที ทำการทอดแหบริเวณที่โยนเหยื่อ ใช้เวลาในการทำการประมงประมาณ 5-8 ชั่วโมงต่อวัน ชนิดของสัตว์น้ำที่จับได้จากเครื่องมือแห คือ กุ้งก้ามกราม การทำการประมงด้วยเครื่องมือแหของชาวประมงในบริเวณแม่น้ำตาปีตอนล่าง สัตว์น้ำที่จับได้จากเครื่องมือแหคิดเป็นร้อยละ 5.00 ของสัตว์น้ำทั้งหมด (ตารางที่ 13)

เครื่องมือเบ็ดตกปลา เบ็ดตกกุ้งก้ามกราม

ในการทำการประมงโดยใช้เบ็ดสำหรับตกปลา นิยมทำการประมงบริเวณริมฝั่งแม่น้ำ ทำการประมงโดยใช้เหยื่อกุ้งขนาดเล็ก ส่วนใหญ่ทำการประมงกันในบริเวณสะพานบางอ้อ ตำบลเขาหัวควาย อำเภอพุนพิน ส่วนเบ็ดตกกุ้งก้ามกราม ทำการประมงกันมากในบริเวณแม่น้ำตาปี อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ใช้เวลาในการทำการประมงประมาณ 6-8 ชั่วโมงต่อวัน สัตว์น้ำที่

จับได้จากเครื่องมือเบ็ด คือ กุ้งก้ามกราม และปลาตะเพียน สัตว์น้ำที่จับได้จากเครื่องมือเบ็ดคิดเป็นร้อยละ 1.77 ของสัตว์น้ำทั้งหมด (ตารางที่ 13)

เครื่องมือข่าย

ลักษณะการทำประมงด้วยเครื่องมือข่าย ชาวประมงส่วนใหญ่ทำการประมงโดยวางข่ายตามความยาวของแม่น้ำ นิยมวางข่ายในช่วงกลางคืน แล้วทำการกู้ในช่วงเช้าของอีกวัน ขนาดช่องตาของข่ายที่ใช้ในการทำประมงคือ 2-5 เซนติเมตร เวลาที่ใช้ในการทำประมงใช้เวลาประมาณ 6-10 ชั่วโมงต่อวัน ชนิดของสัตว์น้ำที่จับได้ คือ ปลาตะเพียน ปลาช่อน ปลาช่อนขาว ปลานิล เป็นต้น สัตว์น้ำที่จับได้จากเครื่องมือข่ายคิดเป็นร้อยละ 26.25 ของสัตว์น้ำทั้งหมด (ตารางที่ 13)

เครื่องมือปั่นจวน

เครื่องมือปั่นจวนที่ใช้เป็นปั่นจวนแบบมีปี่ม ทำการประมงโดยการดำน้ำลงไปยิงกุ้งก้ามกรามที่ความลึกประมาณ 1-2 เมตร ทำการประมงได้ทั้งกลางวันและกลางคืน และจะหยุดทำการประมงในช่วงฤดูฝน ระหว่างเดือนตุลาคม-เดือนธันวาคม เนื่องจากน้ำขุ่น ทำให้มองหาสัตว์น้ำได้ยาก ใช้เวลาในการทำประมงประมาณ 2-6 ชั่วโมงต่อวัน สัตว์น้ำที่จับได้จากเครื่องมือปั่นจวนคิดเป็นร้อยละ 0.83 ของสัตว์น้ำทั้งหมด (ตารางที่ 13)

เครื่องมืออวนลอยปลา

ทำการประมงอวนลอยปลาได้ทั้งกลางวันและกลางคืน ขนาดช่องตาที่ใช้ในการทำประมงคือ 3-5 เซนติเมตร ทำการประมงโดยการวางอวนในแม่น้ำหรือปากแม่น้ำ วางอวนทิ้งไว้ประมาณ 1-2 ชั่วโมง แล้วกู้ขึ้นมา หลังจากนั้นวางอวนอีกประมาณ 2-3 ครั้งต่อการทำการประมง 1 วัน สัตว์น้ำที่จับได้จากการทำประมงได้แก่ ปลากระบอก ปลาดุก ปลาทราย ปลากุเรว เป็นต้น สัตว์น้ำที่จับได้จากเครื่องมืออวนลอยปลาคิดเป็นร้อยละ 28.81 ของสัตว์น้ำทั้งหมด (ตารางที่ 13) ใช้เวลาในการทำประมงประมาณ 5-10 ชั่วโมง

เครื่องมืออวนปู

เครื่องมืออวนปูเนื้ออวนทำจากเอ็นไนลอน และทำด้วยไนลอน (หน่วยสำรวจแหล่งประมง , 2512) ลักษณะเป็นอวนลอยหน้าดิน ความยาวพื้นละ 30 เมตร ขาวประมงนำมาต่อกันเป็นพื้นยาว ประมาณ 100-200 เมตร ขนาดช่องตาที่ใช้ประมาณ 1-3 นิ้ว เวลาที่ใช้ในการทำการประมงประมาณ 6-8 ชั่วโมง ทำการประมงได้ทั้งกลางวันและกลางคืน สัตว์น้ำที่จับได้จากเครื่องมืออวนปูคิดเป็นร้อยละ 11.01 ของสัตว์น้ำทั้งหมด (ตารางที่ 13)

เครื่องมือประมงอวนรุน

เป็นเครื่องมือบริเวณชายฝั่ง ทำการประมงได้ทั้งกลางวันและกลางคืน ลักษณะของอวนมีลักษณะเป็นถุง และมีคันรุน 2 อันทำจากไม้ไผ่ เพื่อถ่วงอวนให้ปากอวนกว้าง ใช้เรือที่มีความยาวตั้งแต่ 3-8 เมตร ในการทำการประมง สัตว์น้ำที่จับได้ส่วนใหญ่จะเป็นกุ้งหัวมัน กุ้งขาว เวลาที่ใช้ในการทำการประมงประมาณ 8-10 ชั่วโมง สัตว์น้ำที่จับได้จากเครื่องมืออวนรุนคิดเป็นร้อยละ 22.87 ของสัตว์น้ำทั้งหมด (ตารางที่ 13)

เครื่องมือลอบปู

การทำการประมงด้วยเครื่องมือลอบปูแบบพับได้ ส่วนใหญ่วางลอบในตอนเย็น โดยมักจะวางทิ้งไว้ประมาณ 1-2 คืนแล้วทำการกู้ลอบในตอนเช้า เหยื่อที่ใช้เป็นสัตว์น้ำตัวเล็กหรือเศษปลาชนิดของสัตว์น้ำที่ได้จากเครื่องมือประเภทนี้คือ ปูทะเล กุ้งก้ามกราม สัตว์น้ำที่จับได้จากเครื่องมือลอบปูคิดเป็นร้อยละ 3.46 ของสัตว์น้ำทั้งหมด (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 ปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้จากเครื่องมือประมงต่างๆ

เครื่องมือประมง	ปริมาณผลจับ (กิโลกรัม)	ปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้จากเครื่องมือ (ร้อยละ)
เบ็ด	1,876.80	1.77
ข่าย	27,770.90	26.25
อวนลอยปลา	30,473.97	28.81
แห	5,290.32	5.00
ป็นลมวก	873.92	0.83
อวนปู	11,652.17	11.01
ลอบปู	3,658.08	3.46
อวนรุน	24,193.05	22.87

3.3 แหล่งทำการประมง

ผลการศึกษาเกี่ยวกับแหล่งทำการประมง พบว่าชาวประมงทำการประมงในแม่น้ำตาปี คลองสาขาในบางแม่น้ำตาปี และบริเวณปากแม่น้ำตาปีเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งการออกทำการประมงของชาวประมงนั้นได้อาศัยเรือติดเครื่องยนต์ท้ายลำ ออกไปทำการประมงในบริเวณที่มีสัตว์น้ำชุมชุก โดยในแพที่ 1 ทำการประมงกันมากที่บริเวณสะพานบางอ้อ ตำบลเขาหัวควาย และบริเวณคลองพุนพิน อำเภอพุนพิน แพที่ 2 มีการทำการประมงกึ่งก้ามกรามในบริเวณแม่น้ำตาปี อำเภอเมือง แพที่ 3 ทำการประมงส่วนใหญ่บริเวณในคลองสาขาแม่น้ำตาปี และบริเวณปากแม่น้ำตาปี อำเภอเมือง และแพที่ 4 ชาวประมงทำการประมงบริเวณคลองสาขาแม่น้ำตาปี และบริเวณปากแม่น้ำตาปี อำเภอเมือง เป็นส่วนใหญ่

4. การศึกษาคุณภาพน้ำ

4.1 อุณหภูมิของน้ำ (temperature)

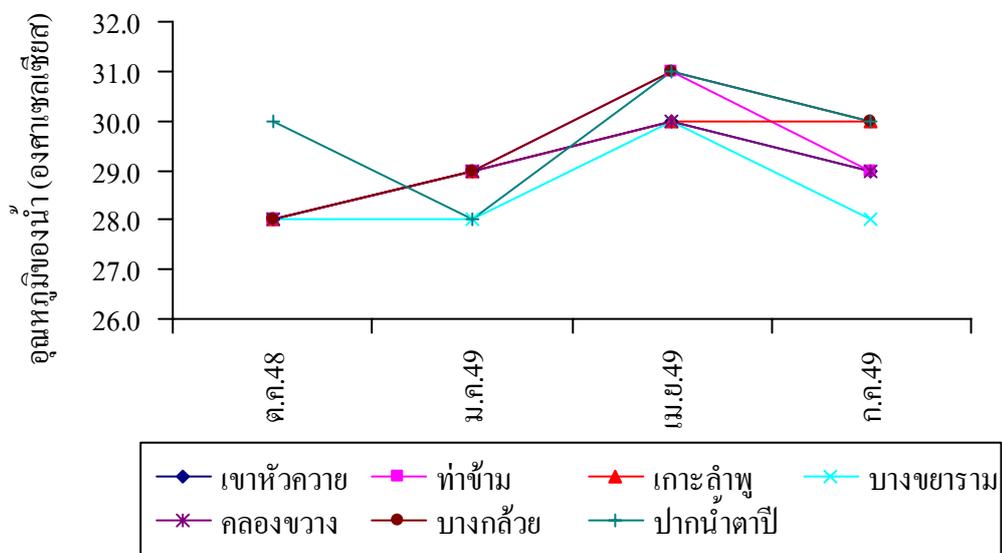
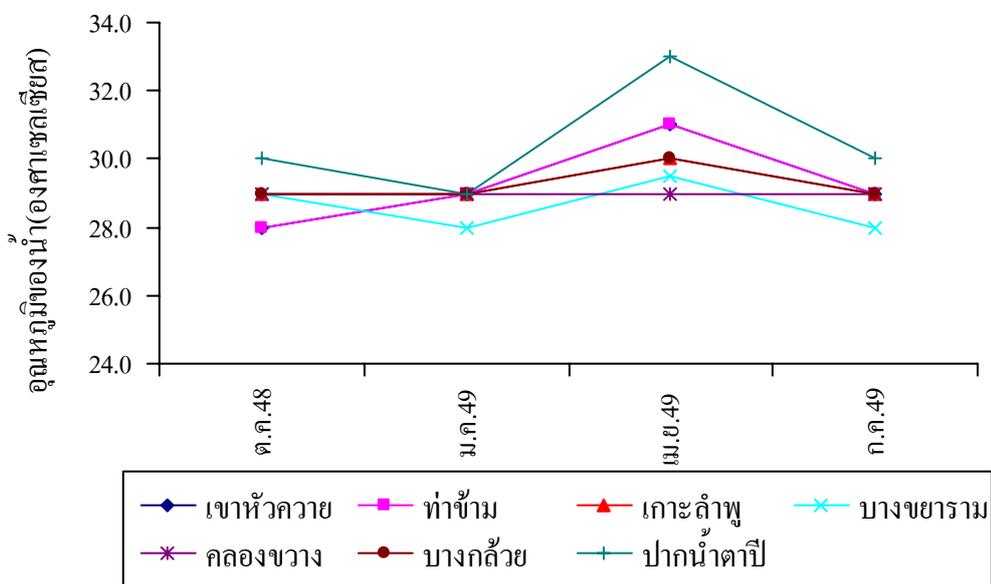
ผลการศึกษาอุณหภูมิของน้ำในรอบปีพบว่า อุณหภูมิของน้ำที่ระดับต่ำกว่าผิวน้ำ 30 เซนติเมตร อยู่ในช่วง 29 ถึง 33 องศาเซลเซียส มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.3 องศาเซลเซียส ในขณะที่อุณหภูมิของน้ำที่ระดับเหนือพื้นท้องน้ำ 30 เซนติเมตร อยู่ในช่วง 28 ถึง 30 องศาเซลเซียส มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.1 องศาเซลเซียส (ภาพที่ 15) จากการศึกษาอุณหภูมิของน้ำในรอบปีพบว่าอยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำจืดในแหล่งน้ำธรรมชาติ (ไมตรี, 2530)

จากผลการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านการประมงในรอบ 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544-2548 ของศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสุราษฎร์ธานี พบว่าในรอบ 5 ปี มีค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิเท่ากับ 29 องศาเซลเซียส (ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสุราษฎร์ธานี, 2548) ซึ่งถือว่าเป็นระดับที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำ

4.2 ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ (dissolved oxygen)

ผลการศึกษาปริมาณออกซิเจนละลายน้ำในรอบปีพบว่า ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำที่ระดับต่ำกว่าผิวน้ำ 30 เซนติเมตร อยู่ในช่วง 4 ถึง 6 มิลลิกรัมต่อลิตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.5 มิลลิกรัมต่อลิตร ในขณะที่ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำที่ระดับเหนือพื้นท้องน้ำ 30 เซนติเมตร อยู่ในช่วง 3.2 ถึง 6.2 มิลลิกรัมต่อลิตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.6 มิลลิกรัมต่อลิตร (ภาพที่ 16) จากการศึกษาปริมาณออกซิเจนละลายน้ำในรอบปีพบว่า อยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำจืด (ไมตรี, 2530)

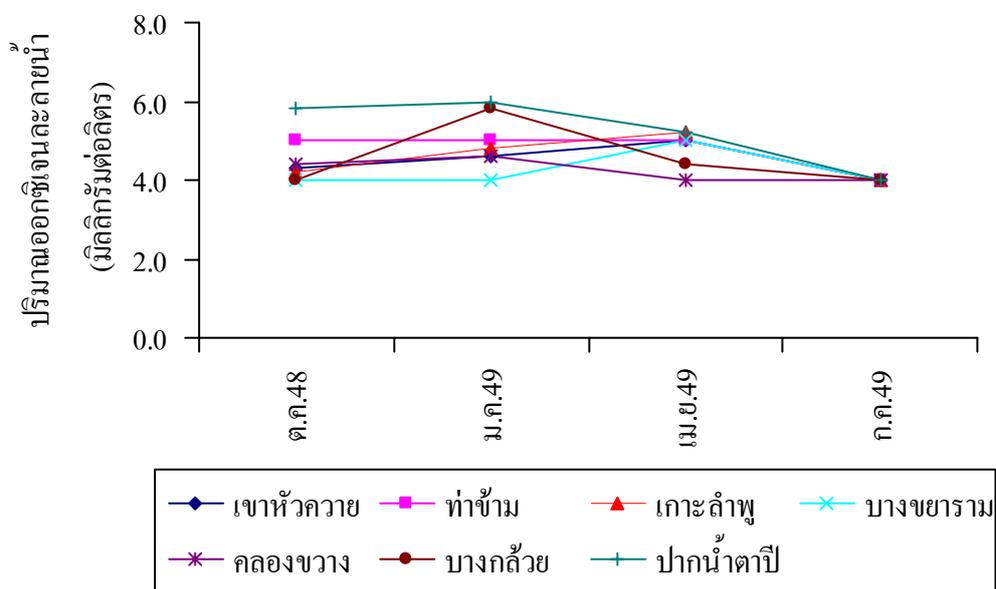
(ก)



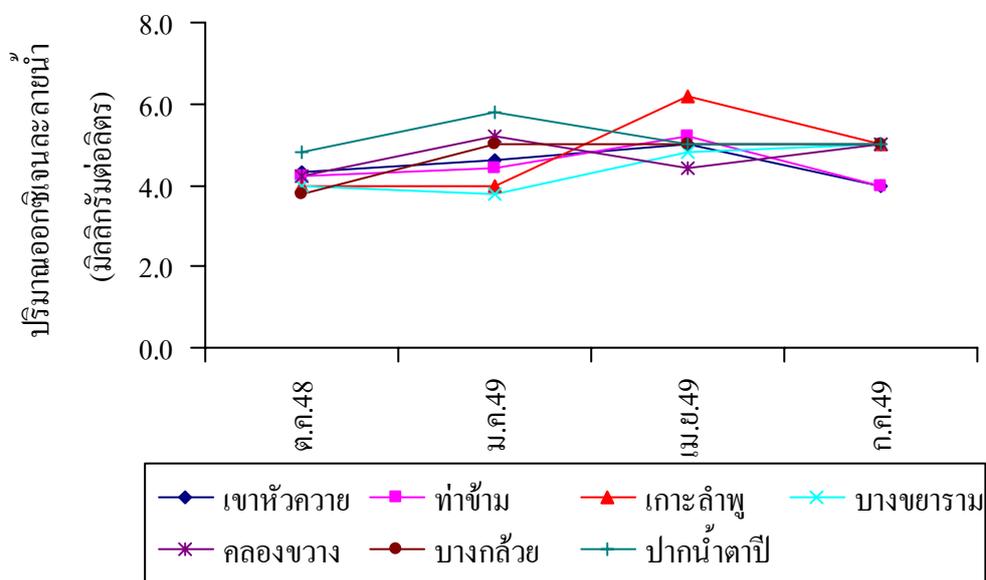
(ข)

ภาพที่ 15 คุณภาพของน้ำ ในบริเวณแม่น้ำตาปีตอนล่าง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในช่วงเดือนตุลาคม 2548 ถึงเดือนกรกฎาคม 2549 (ก) ระดับต่ำกว่าผิวน้ำ (ข) ระดับเหนือพื้นท้องน้ำ

(ก)



(ข)



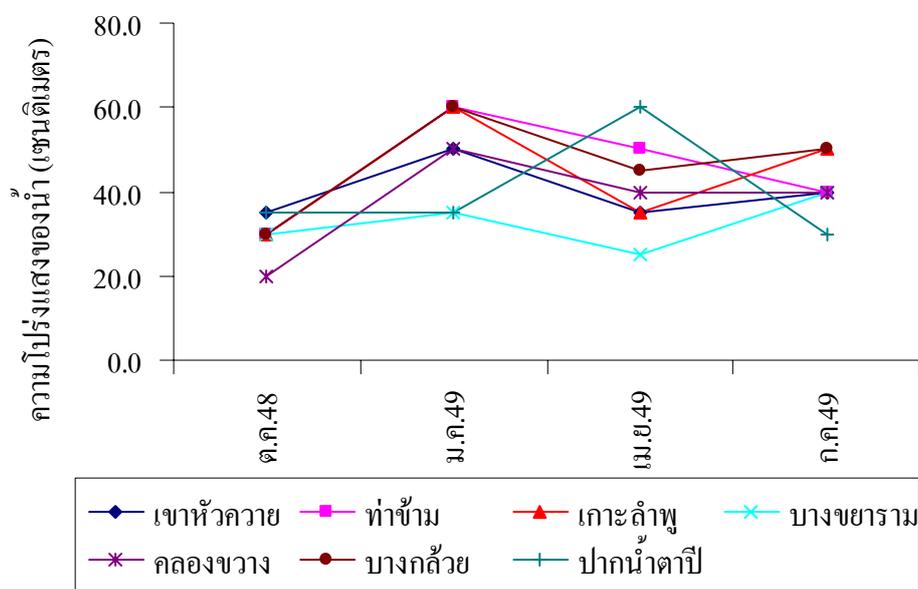
ภาพที่ 16 ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ ในบริเวณแม่น้ำตาปีตอนล่าง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในช่วงเดือนตุลาคม 2548 ถึงเดือนกรกฎาคม 2549 (ก) ระดับต่ำกว่าฝิวน้ำ (ข) ระดับเหนือพื้นที่อ่างน้ำ

จากผลการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านการประมงในรอบ 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544-2548 พบว่าในรอบ 5 ปี มีปริมาณออกซิเจนละลายน้ำมากตลอดทั้งปี เนื่องจากแม่น้ำตาปีเป็นแหล่งน้ำไหล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.3 มิลลิกรัมต่อลิตร

4.3 ความโปร่งแสง (transparency)

ผลการศึกษาความโปร่งแสงของน้ำในรอบปี พบว่าอยู่ในช่วง 20 ถึง 60 เซนติเมตร โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 40.7 เซนติเมตร (ภาพที่ 17) เมื่อเปรียบเทียบค่าความโปร่งแสงในแต่ละสถานีกับฤดูกาล คือ ฤดูร้อน (กุมภาพันธ์ – กรกฎาคม) กับฤดูฝน (สิงหาคม – มกราคม) พบว่าความโปร่งแสงของน้ำทั้งไม่มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ผลการศึกษาความโปร่งแสงของน้ำในรอบปีพบว่า อยู่ในระดับที่มีความเหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำจืด (ไมตรี, 2530) และจากการผลการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านการประมงในรอบ 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2544-2548 พบว่าในรอบ 5 ปี ค่าความโปร่งแสงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 46.1 เซนติเมตร ซึ่งเป็นระดับที่มีความเหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำ



ภาพที่ 17 ความโปร่งแสง บริเวณแม่น้ำตาปีตอนล่าง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในช่วงเดือนตุลาคม 2548 ถึงเดือนกรกฎาคม 2549

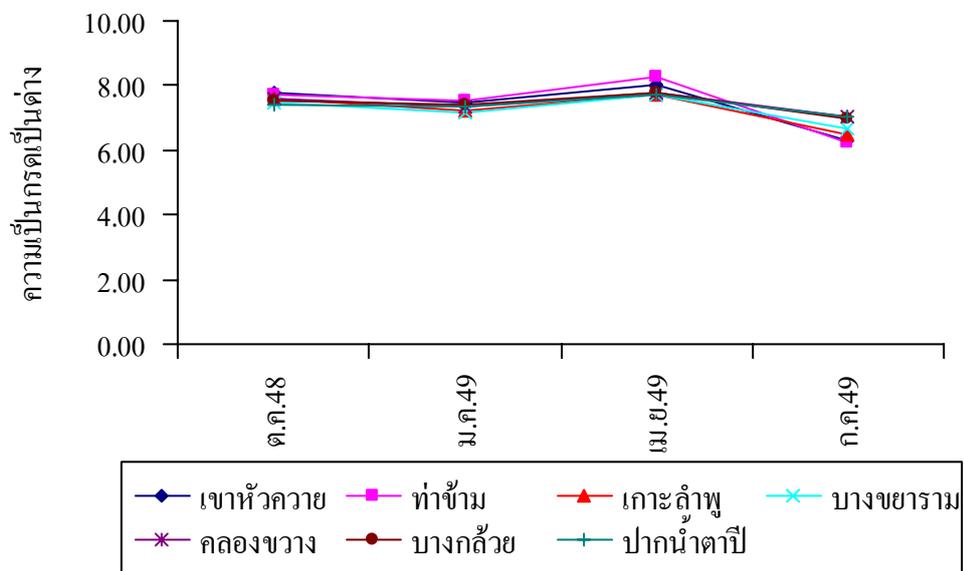
4.4 ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH)

ผลการศึกษาความเป็นกรดเป็นด่างของน้ำในรอบปีพบว่า ความเป็นกรดเป็นด่างของน้ำที่ระดับต่ำกว่าผิวน้ำ 30 เซนติเมตร อยู่ในช่วง 6.25 ถึง 8.25 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.26 ในขณะที่ความเป็นกรดเป็นด่างของน้ำที่ระดับเหนือพื้นท้องน้ำ 30 เซนติเมตร อยู่ในช่วง 6.26 ถึง 8.25 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.41 (ภาพที่ 18) เป็นค่าที่อยู่ในระดับที่มีความเหมาะสมต่อการดำรงชีวิตสัตว์น้ำจืด (ไมตรี, 2530)

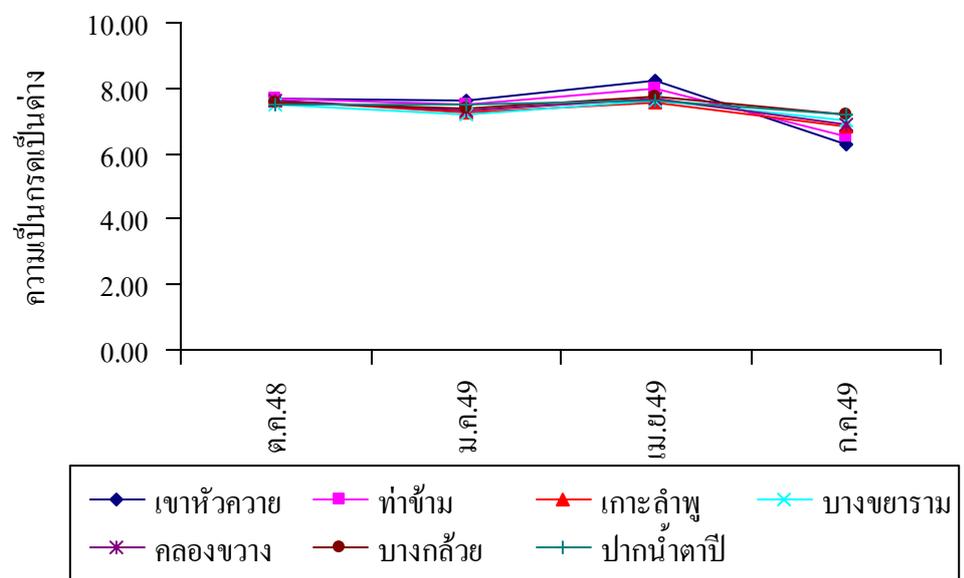
4.5 ความเค็มของน้ำ (salinity)

ผลการศึกษาความเค็มของน้ำในรอบปีพบว่า ความเค็มของน้ำที่ระดับต่ำกว่าผิวน้ำ 30 เซนติเมตร อยู่ในช่วง 0 ถึง 6 ส่วนในพันส่วน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.536 ส่วนในพันส่วน ในขณะที่ความเค็มของน้ำที่ระดับเหนือพื้นท้องน้ำ 30 เซนติเมตร อยู่ในช่วง 0 ถึง 8 ส่วนในพันส่วน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.143 ส่วนในพันส่วน (ภาพที่ 19)

(ก)

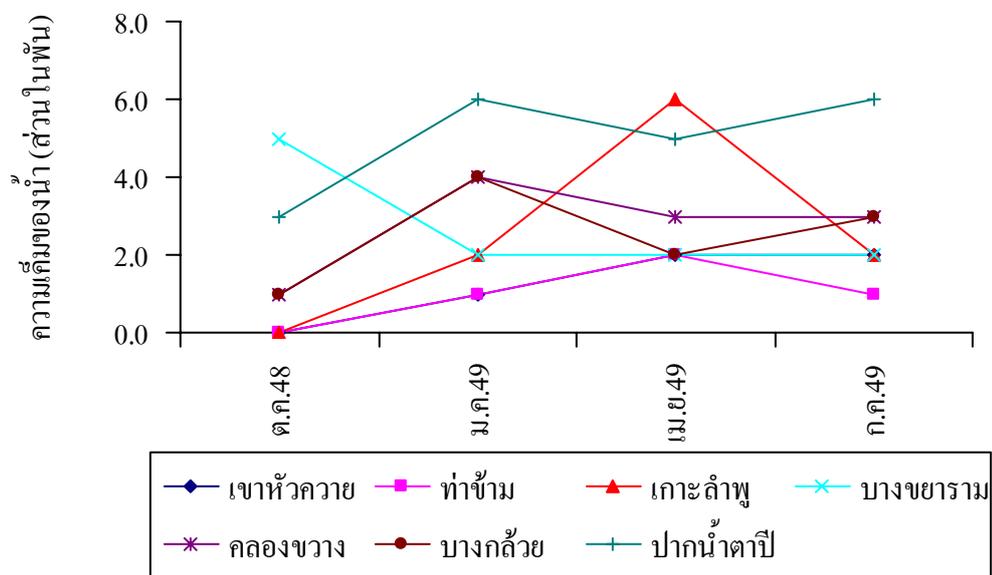


(ข)

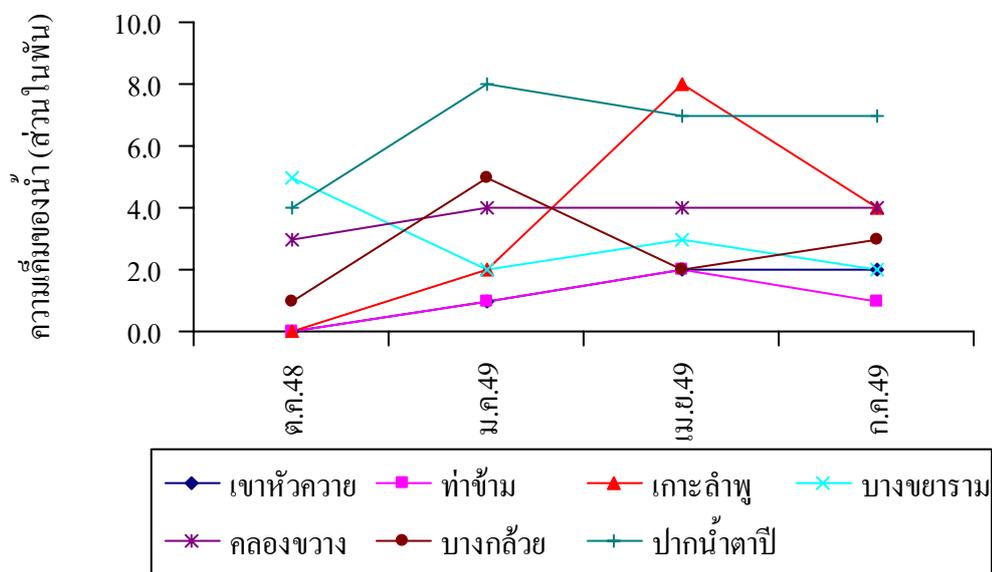


ภาพที่ 18 ความเป็นกรดเป็นด่างของน้ำ ในบริเวณแม่น้ำตาปีตอนล่าง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในช่วงเดือนตุลาคม 2548 ถึงเดือนกรกฎาคม 2549 (ก) ระดับต่ำกว่าฝิวน้ำ (ข) ระดับเหนือพื้นที่ท้องน้ำ

(ก)



(ข)



ภาพที่ 19 ความเค็มของน้ำ ในบริเวณแม่น้ำตาปีตอนล่าง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในช่วงเดือนตุลาคม 2548 ถึงเดือนกรกฎาคม 2549 (ก) ระดับต่ำกว่าฝื่อน้ำ (ข) ระดับเหนือฝื่อน้ำ

4.6 ไนไตรท์-ไนโตรเจน (nitrite-nitrogen)

ผลการศึกษาไนไตรท์ – ไนโตรเจนของน้ำในรอบปีพบว่า ไนไตรท์ – ไนโตรเจนที่ระดับต่ำกว่าผิวน้ำ 30 เซนติเมตร อยู่ในช่วง 0.001 ถึง 0.026 มิลลิกรัมต่อลิตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.009 มิลลิกรัมต่อลิตร ในขณะที่ไนไตรท์ – ไนโตรเจนที่ระดับเหนือพื้นท้องน้ำ 30 เซนติเมตร อยู่ในช่วง 0.001 ถึง 0.021 มิลลิกรัมต่อลิตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.009 มิลลิกรัมต่อลิตร (ภาพที่ 20) จากผลการศึกษาค่าไนไตรท์ – ไนโตรเจน ในรอบปี พบว่าอยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตสัตว์น้ำจืดในแหล่งน้ำธรรมชาติ (ไมตรี, 2530)

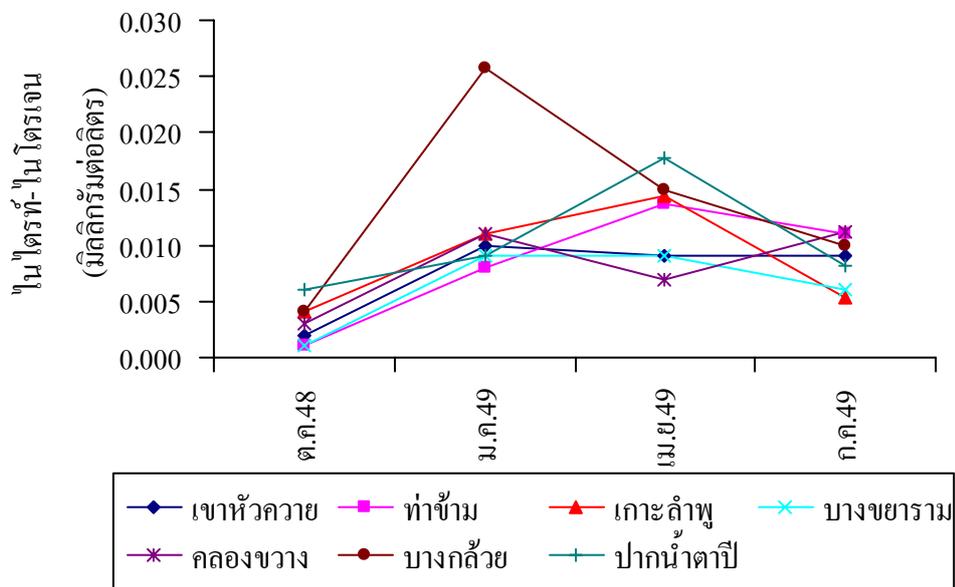
4.7 ไนเตรท-ไนโตรเจน (nitrate-nitrogen)

ผลการศึกษาไนเตรท – ไนโตรเจนของน้ำในรอบปีพบว่า ไนเตรท – ไนโตรเจนที่ระดับต่ำกว่าผิวน้ำ 30 เซนติเมตร อยู่ในช่วง 0.100 ถึง 0.900 มิลลิกรัมต่อลิตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.450 มิลลิกรัมต่อลิตร ในขณะที่ไนเตรท – ไนโตรเจนที่ระดับเหนือพื้นท้องน้ำ 30 เซนติเมตร อยู่ในช่วง 0.100 ถึง 0.900 มิลลิกรัมต่อลิตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.482 มิลลิกรัมต่อลิตร (ภาพที่ 21) ซึ่งอยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำจืด

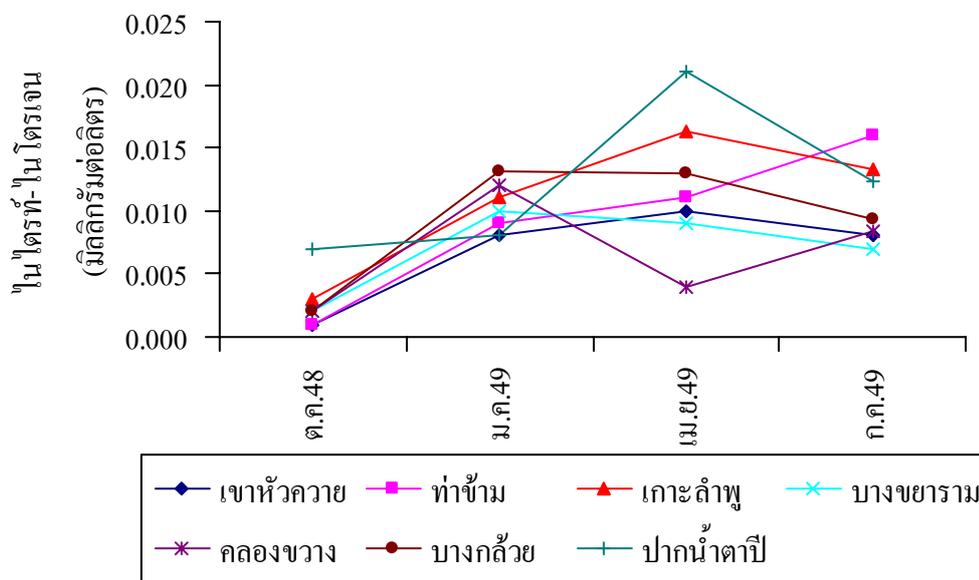
4.8 แอมโมเนีย-ไนโตรเจน (ammonia-nitrogen)

ผลการศึกษาแอมโมเนีย – ไนโตรเจนของน้ำในรอบปีพบว่า แอมโมเนีย – ไนโตรเจนที่ระดับต่ำกว่าผิวน้ำ 30 เซนติเมตร อยู่ในช่วง 0.160 ถึง 0.910 มิลลิกรัมต่อลิตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.431 มิลลิกรัมต่อลิตร ในขณะที่แอมโมเนีย – ไนโตรเจนที่ระดับเหนือพื้นท้องน้ำ 30 เซนติเมตร อยู่ในช่วง 0.160 ถึง 0.978 มิลลิกรัมต่อลิตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.450 มิลลิกรัมต่อลิตร (ภาพที่ 22) ซึ่งเป็นค่าที่มีความเหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ (ไมตรี, 2530)

(ก)

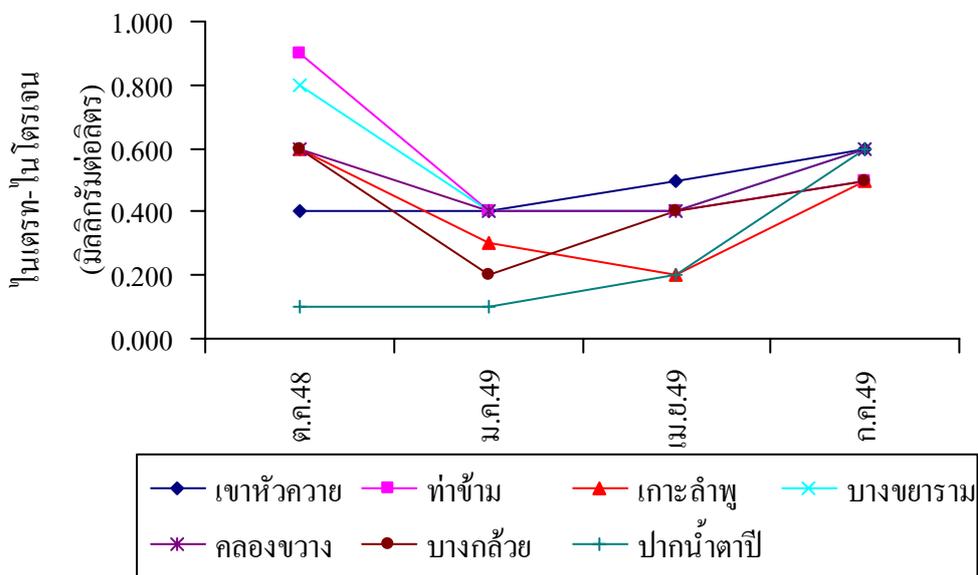


(ข)

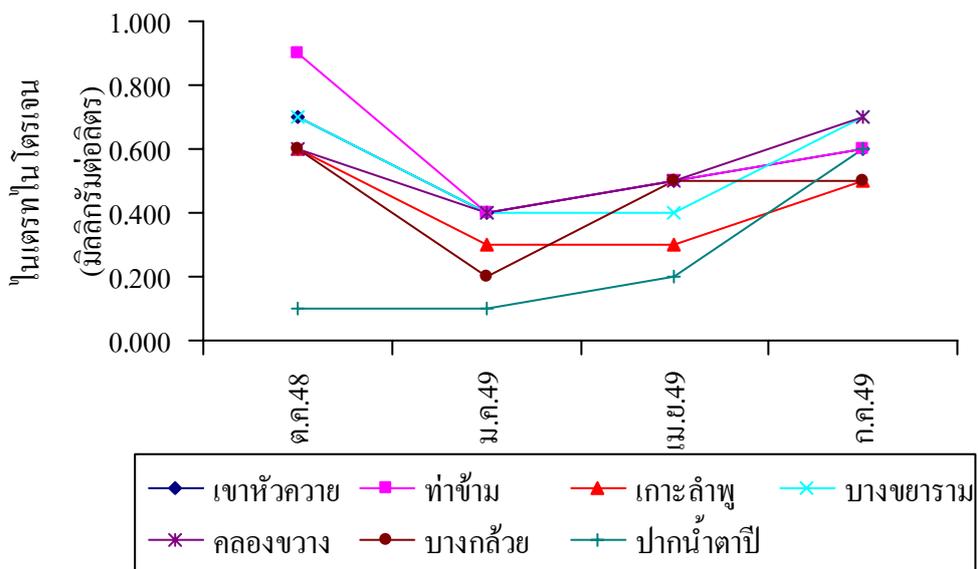


ภาพที่ 20 ปริมาณไนโตรเจน-ไนโตรเจน ในบริเวณแม่น้ำตาปีตอนล่าง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในช่วงเดือนตุลาคม 2548 ถึงเดือนกรกฎาคม 2549 (ก) ระดับต่ำกว่าผิวน้ำ (ข) ระดับเหนือผิวน้ำ

(ก)



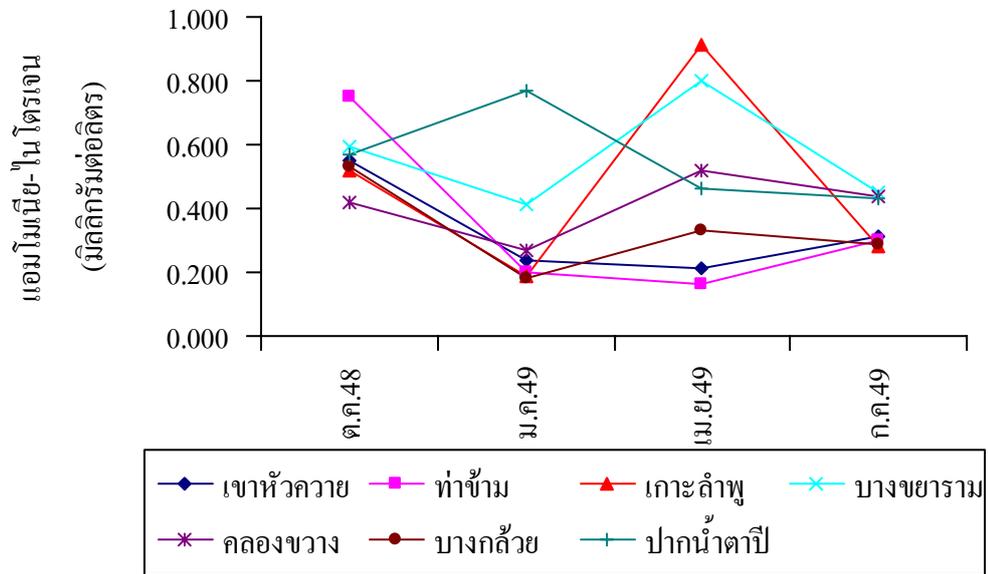
(ข)



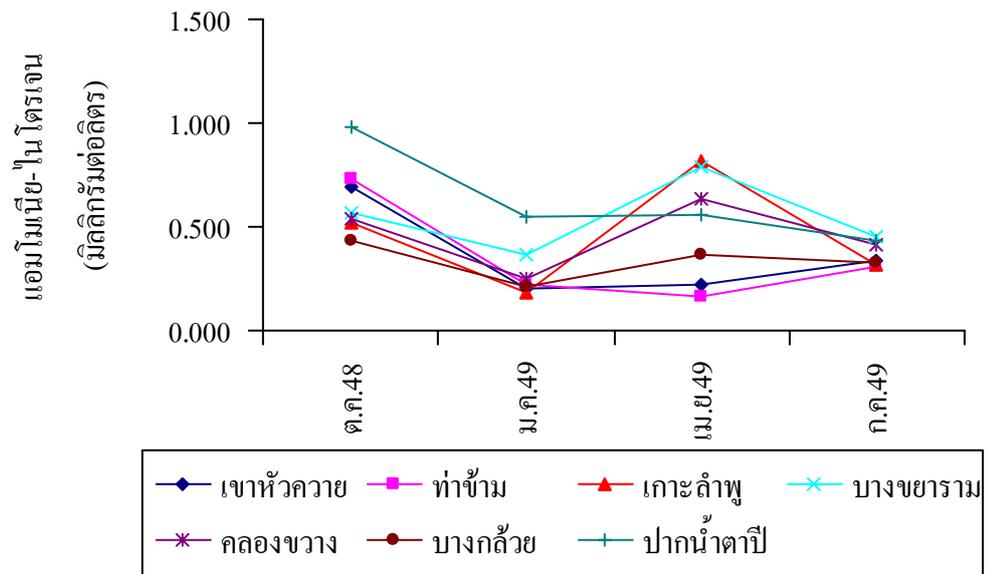
ภาพที่ 21 ปริมาณไนเตรท-ไนโตรเจน ในบริเวณแม่น้ำตาปีตอนล่าง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในช่วงเดือนตุลาคม 2548 ถึงเดือนกรกฎาคม 2549 (ก) ระดับต่ำกว่าฝิวน้ำ (ข) ระดับเหนือฝิวน

ท้องน้ำ

(ก)



(ข)



ภาพที่ 22 ปริมาณแอมโมเนีย-ไนโตรเจน ในบริเวณแม่น้ำตาปีตอนล่าง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในช่วงเดือนตุลาคม 2548 ถึงเดือนกรกฎาคม 2549 (ก) ระดับต่ำกว่าฝิวน้ำ (ข) ระดับเหนือพื้นท้องน้ำ

5. ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดปริมาณผลจับสัตว์น้ำและการเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำในรอบปี

แม่น้ำตาปีตอนล่างเป็นแหล่งรับน้ำที่มีปริมาณจืดไหลลงจากพื้นที่ลุ่มน้ำเป็นจำนวนมาก และบริเวณปากแม่น้ำได้รับอิทธิพลจากน้ำขึ้น น้ำลง ซึ่งเป็นปัจจัยทำให้ไม่เกิดการสะสมของเสียในแหล่งน้ำ คุณภาพน้ำจึงมีความเหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำ ผลการศึกษานชนิดและปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ในบริเวณแม่น้ำตาปีตอนล่าง พบว่า ในแพที่ 1 เป็นแพที่พบสัตว์น้ำที่กินพืชเป็นอาหารมากกว่าสัตว์น้ำที่กินเนื้อเป็นอาหาร เนื่องจากลักษณะของพื้นที่ในเขตอำเภอพนมพิณเป็นบริเวณแหล่งน้ำนิ่ง ไม่มีการพัดพาของธาตุอาหาร ซึ่งเป็นอาหารของพืชและแพลงก์ตอน ทำให้มีการเจริญเติบโตของพืชน้ำซึ่งเป็นอาหารของสัตว์น้ำ และสาเหตุอีกประการหนึ่งคือ ในบริเวณแพที่ 1 อยู่ห่างจากปากแม่น้ำมากกว่าแพที่ 2 แพที่ 3 และแพที่ 4 ทำให้ไม่มีการพัดพาสารอาหารลงสู่ทะเล ส่วนในแพที่ 2 แพที่ 3 และแพที่ 4 เป็นแพที่พบสัตว์น้ำพวกกินเนื้อเป็นอาหารมากกว่า อีกทั้งยังพบสัตว์น้ำที่สามารถอาศัยอยู่ได้ทั้งในทั้งในน้ำจืด และน้ำกร่อย เนื่องจากเป็นบริเวณที่ได้รับอิทธิพลจากน้ำทะเลหนุน สัตว์น้ำส่วนใหญ่ที่พบได้แก่ กุ้งก้ามกราม ปลากระพง ปูทะเล ปลากดเหลือง ปลากดขาว และปลาจวด เป็นต้น ดังนั้นชนิดสัตว์น้ำที่จับได้ในแพที่ 2 แพที่ 3 และแพที่ 4 จึงขึ้นอยู่กับช่วงเวลาในการทำการประมงว่าทำการประมง ในช่วงที่น้ำขึ้นหรือว่าลง ทำให้ได้สัตว์น้ำต่างชนิดกันเนื่องจากความเค็มในแม่น้ำมีการเปลี่ยนแปลง

ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพน้ำในบริเวณแม่น้ำตาปีตอนล่างอีกปัจจัยหนึ่งคือ สถานที่ตั้งของชุมชน การเพิ่มขึ้นของประชากร และการปล่อยของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ผลการศึกษาข้อมูลทุติยภูมิชี้ให้เห็นว่า บ้านเรือนส่วนใหญ่ของประชาชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง และอำเภอพนมพิณ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ทำการศึกษ ตั้งอยู่ทั้งสองฝั่งแม่น้ำ รวมถึงโรงงานอุตสาหกรรมที่มีอยู่ทั้งหมด 202 โรงงาน (อุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2549) โดยตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง 45 โรงงาน อำเภอพนมพิณ 43 โรงงาน และในอำเภออื่นๆ 114 โรงงาน (ตารางภาคผนวกที่ ค) โรงงานส่วนใหญ่เป็นโรงงานประเภทแปรรูปไม้ยางพาราและทำแผ่นยางดิบ ซึ่งโรงงานประเภทนี้ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในอำเภอที่ไม่ได้ทำการศึกษ ทำให้ไม่สามารถชี้ชัดได้ว่า โรงงานดังกล่าว เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพน้ำ ประกอบกับการสัมภาษณ์ผู้นำขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าบ้านเรือนของประชาชนทั้งสองฝั่งแม่น้ำมีการสร้างแหล่งรองรับของเสียไว้ในทุกๆ บ้าน ดังนั้นของเสียจากโรงงานและชุมชนจึงอาจไม่ใช่สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพน้ำบริเวณดังกล่าว ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าแหล่งน้ำยังไม่เกิดความเสื่อมโทรม อย่างไรก็ตามความเสื่อมโทรมของแม่น้ำตาปีอาจเกิดขึ้น

ได้ ถ้าหากไม่มีการติดตามตรวจสอบ และควบคุมต่อไปในอนาคต ปัจจัยเหล่านี้อาจจะส่งผลต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำในแม่น้ำตาปีได้

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรสัตว์น้ำในบริเวณแม่น้ำตาปีตอนล่าง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ทำการศึกษาชนิดและปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ในบริเวณแม่น้ำตาปีตอนล่าง ลักษณะการทำการประมง คุณภาพน้ำทางด้านกายภาพและเคมี สรุปผลได้ดังนี้

ชนิดและปริมาณสัตว์น้ำในรอบปี

1. จากการศึกษาพบชนิดสัตว์น้ำ ประเภทปลา 25 ชนิด กุ้ง 3 ชนิด และปู 1 ชนิด ปริมาณผลจับสัตว์น้ำในรอบปีพบว่ามีผลจับทั้งหมด 105,789.21 กิโลกรัม คิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 10,430,982 บาท เมื่อพิจารณาผลจับสัตว์น้ำเป็นรายเดือน พบว่าในเดือนพฤษภาคม 2549 เป็นเดือนที่มีผลจับรวมสูงสุด คือ 11,527.02 กิโลกรัม รองลงมา คือ เดือนกรกฎาคม และเดือนเมษายน 2549 ตามลำดับ ส่วนเดือนที่มีผลจับน้อยที่สุด คือ เดือนพฤศจิกายน 2548 มีผลจับรวมเท่ากับ 4,445.15 กิโลกรัม

2. ชนิดสัตว์น้ำในรอบปีที่มีผลจับสูงสุด คือ กุ้งหัวมัน มีผลจับรวมเท่ากับ 23,512.65 กิโลกรัม รองลงมา คือ ปูทะเล ปลานิล และปลากดขาว มีผลจับรวมเท่ากับ 15,310.25 14,332.20 และ 9,680.90 กิโลกรัม ตามลำดับ

3. เมื่อทำการเปรียบเทียบปริมาณผลจับรวม ระหว่างฤดูร้อนกับฤดูฝน พบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

4. ผลจับสัตว์น้ำของแต่ละแพ มีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับจำนวนชาวประมงที่อยู่อาศัย ณ บริเวณที่ตั้งของแพ แต่ผลจับสัตว์น้ำของชาวประมงไม่ได้แสดงถึงบริเวณที่ชาวประมงทำการประมง

ลักษณะการทำการประมง

1. ชาวประมงในบริเวณแม่น้ำตาปีตอนล่าง ใช้เครื่องมือในการทำการประมง คือ อวนลอย ปลา ข่าย อวนรุน อวนปู แห ลอบปู เบ็ด และปิ่นจมวก โดยมีปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้จากเครื่องมือต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 28.81 26.25 22.87 11.01 5.00 3.46 1.77 และ 0.83 ตามลำดับ

2. แหล่งทำการประมงของชาวประมงในบริเวณแม่น้ำตาปีตอนล่าง พบว่าส่วนใหญ่ทำการประมงบริเวณปากแม่น้ำตาปีและคลองสาขาของแม่น้ำตาปี โดยที่แพที่ 1 ชาวประมงส่วนใหญ่ทำการประมงบริเวณสะพานบางอ้อ อำเภอพุนพิน แพที่ 2 ชาวประมงส่วนใหญ่ทำการประมงบริเวณแม่น้ำตาปี อำเภอเมือง แพที่ 3 และแพที่ 4 ชาวประมงส่วนใหญ่ทำการประมงบริเวณปากแม่น้ำตาปีและคลองสาขา

คุณภาพน้ำทางด้านกายภาพและเคมี

ผลการศึกษาคูณภาพน้ำพบว่า อุณหภูมิของน้ำอยู่ในช่วง 28-33 องศาเซลเซียส ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ อยู่ในช่วง 3.2-6.2 มิลลิกรัมต่อลิตร ความโปร่งแสงอยู่ในช่วง 20-60 เซนติเมตร ความเป็นกรดเป็นด่างอยู่ในช่วง 6.25-8.25 ความเค็มของน้ำอยู่ในช่วง 0-8 ส่วนในพัน ไนโตรท-ไนโตรเจน อยู่ในช่วง 0.001-0.026 มิลลิกรัมต่อลิตร ไนเตรท-ไนโตรเจน อยู่ในช่วง 0.100-0.900 มิลลิกรัมต่อลิตร และแอม โมเนีย-ไนโตรเจน อยู่ในช่วง 0.160-0.978 มิลลิกรัมต่อลิตร

คุณสมบัติของน้ำเฉลี่ยทุกสถานีในรอบปี อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำจืดในแหล่งน้ำธรรมชาติ

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาครั้งนี้ใช้เวลาในการศึกษาเพียง 1 ปี อย่างไรก็ตาม การศึกษาการเปลี่ยนแปลงชนิดและปริมาณสัตว์น้ำ ควรมีการติดตามศึกษาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 2 ปี เพื่อให้ทราบแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของชนิดและปริมาณสัตว์น้ำที่ชัดเจน โดยสามารถนำข้อมูลที่ศึกษาไปประกอบในการกำหนดมาตรการในการจัดการประมงต่อไปในอนาคต
2. การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการทำการประมงและปริมาณสัตว์น้ำควรมีการเก็บตัวอย่าง โดยการสัมภาษณ์ชาวประมง ประกอบกับการออกแบบการสัมภาษณ์ให้มีหัวข้อที่หลากหลาย ทำการศึกษาสภาพการทำการประมง ความเป็นอยู่ รายได้ที่เกิดจากการทำการประมง การสัมภาษณ์ ควรครอบคลุมในทุกๆ ด้านที่เกี่ยวกับการทำการประมง ซึ่งข้อมูลที่ได้นั้น จะทำให้เข้าใจถึงสภาพความเป็นอยู่ของชาวประมงในพื้นที่ที่ทำการศึกษา
3. การศึกษาในครั้งนี้ทำการเก็บตัวอย่างน้ำเพียง 4 ครั้ง ควรมีการเก็บตัวอย่างน้ำมากขึ้น เพื่อให้ผลการศึกษาถูกต้องและแสดงความสัมพันธ์กับสัตว์น้ำ ชนิดและปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้มากขึ้น และควรมีการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการเฝ้าระวังไม่ให้เกิดมลพิษในบริเวณที่ทำการศึกษา
4. ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า เครื่องมือประมงประเภทอวนรุน ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ทำลายทรัพยากรสัตว์น้ำ เป็นเครื่องมือที่ใช้จับสัตว์น้ำได้ปริมาณมากในรอบปี อย่างไรก็ตาม อวนรุนเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการทำลายล้างสูง ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรพิจารณาถึงมาตรการเพื่อเป็นการควบคุมการใช้เครื่องมือประมงประเภทอวนรุน ที่สามารถนำมาใช้ได้กับชาวประมงในบริเวณแม่น้ำตาปี และเพื่อเป็นการป้องกันการเสื่อมโทรมของทรัพยากรต่อไป

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมควบคุมมลพิษ. 2547. รายงานสถานการณ์คุณภาพน้ำทั่วประเทศในรอบหกเดือน ม.ค.-มิ.ย.

2547. กรมควบคุมมลพิษ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมประมง. 2527. การพัฒนาการประมงภาคใต้ของประเทศไทย. สถานีประมงทะเลจังหวัดภูเก็ต.

กองประมงทะเล กรมประมง. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 36 น.

_____. 2530. เกณฑ์คุณภาพน้ำเพื่อการคุ้มครองทรัพยากรสัตว์น้ำจืด. สถาบันประมงน้ำจืด

แห่งชาติ. กรมประมง. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 38 น.

_____. 2531. สถานะการประมงบริเวณแม่น้ำแม่กลองตอนล่าง. สถาบันประมงน้ำจืดแห่งชาติ

กรมประมง, กรุงเทพฯ. 37 น.

_____. 2531. สถานะการประมงในแม่น้ำท่าจีน. สถาบันประมงน้ำจืดแห่งชาติ. กรมประมง,

กรุงเทพฯ. 53 น.

_____. 2535. ทรัพยากรประมงและสถานะการประมงในแม่น้ำมูล. สถาบันวิจัยประมงน้ำจืด.

กรมประมง, กรุงเทพฯ. 53 น.

_____. 2547. รายงานประจำปี 2547. ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสุราษฎร์ธานี. กระทรวง

เกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 52 น.

_____. 2548. สรุปเครื่องมือทำการประมงจังหวัดสุราษฎร์ธานี. กรมประมง. กระทรวงเกษตร

และสหกรณ์.

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. 2544. รายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อมเรื่องน้ำ. กระทรวงวิทยา

ศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม, กรุงเทพฯ. 114 น.

กลุ่มสถิติและสารสนเทศการประมง. 2541. สถิติปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำ ณ ทำขึ้นปลาน้ำจืดต่างๆ

2541. กองเศรษฐกิจประมง. กรมประมง, กรุงเทพฯ. 35 น.

กลุ่มสถิติและสารสนเทศการประมง. 2545. สถิติปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำ ณ ทำขึ้นปลาน้ำจืดต่างๆ

2545. กองเศรษฐกิจประมง. กรมประมง, กรุงเทพฯ. 37 น.

กัญญาณัฐ สุนทรประสิทธิ์. 2544. การวิเคราะห์ศักยภาพการผลิตเพื่อการจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ

เศรษฐกิจที่สำคัญในอ่างเก็บน้ำเขื่อนเขาแหลม จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์

ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

เกษม จันทร์แก้ว. 2526. การจัดการลุ่มน้ำ. ภาควิชาอนุรักษวิทยา คณะวนศาสตร์. มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. 299 น.

เกษม จันทร์แก้ว. 2530. วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม. (ฉบับปรับปรุง) อักษรสยามการพิมพ์, กรุงเทพฯ.

363 น.

เกสศิณีย์ แทนนิล. 2544. การจัดการทรัพยากรประมงที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจในอ่างเก็บน้ำ

เขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,

กรุงเทพฯ.

ชวลิต วิทยานนท์. 2544. ปลาน้ำจืดไทย. นานมีบุคส์, กรุงเทพฯ. 116 น.

ชาญยุทธ คงภิรมย์ชื่น. 2533. คู่มือปฏิบัติการคุณภาพน้ำทางการประมง. คณะเกษตรศาสตร์บางพระ

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, ชลบุรี. 85 น.

ณัฐกร ประดิษฐ์สรรพ. 2543. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพน้ำต่อการแพร่กระจายของแพลงก์ตอน

ในแม่น้ำเจ้าพระยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, กรุงเทพฯ.

ดำรงค์ โลหะถักษณาเดช. 2544. คุณภาพน้ำทางการประมง. ภาควิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คณะ

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, ตรัง. 208 น.

นราธิป เพ็ชรจริง. 2543. การศึกษาการเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำในแม่น้ำบางปะกง. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

บังอร แถวโนนงิ้ว. 2539. คุณภาพน้ำ ชนิด และปริมาณของสัตว์หน้าดินในแม่น้ำแม่กลอง.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ประวิทย์ สุรนิรันด. 2531. การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทั่วไป. ภาควิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คณะประมง
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. 212 น.

ประเทือง เขาวัววันกลาง. 2534. คุณภาพน้ำทางการประมง. แผนกประมง คณะสัตวศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, ลำปาง. 89 น.

เปี่ยมศักดิ์ เมนะเสวต. 2538. แหล่งน้ำกับปัญหามลพิษ. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
กรุงเทพฯ. 190 น.

ฝ่ายสถิติและสารสนเทศการประมง. 2538. สถิติปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำ ณ ทำขึ้นปลาน้ำจืดต่างๆ
2538. กองเศรษฐกิจประมง. กรมประมง, กรุงเทพฯ. 35 น.

พิมล เรียนวัฒนา และชัยวัฒน์ เจนวาณิชย์. 2525. เคมิสภาวะแวดล้อม. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์,
กรุงเทพฯ. 215 น.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. 2548. สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา สุราษฎร์ธานี.
ข้อมูลท้องถิ่นสถาบันราชภัฏ สุราษฎร์ธานี.

มันสิน ตันทุลเวสม์. 2540. คู่มือวิเคราะห์คุณภาพน้ำ. ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรม
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ. 351 น.

ไมตรี ดวงสวัสดิ์ และจารุวรรณ สมศิริ. 2528. คุณสมบัติของน้ำและวิธีการวิเคราะห์สำหรับการวิจัย
ทางการประมง. สถาบันประมงน้ำจืด กรมประมง, กรุงเทพฯ. 115 น.

ไมตรี ดวงสวัสดิ์. 2530. **เกณฑ์คุณภาพน้ำเพื่อการคุ้มครองทรัพยากรสัตว์น้ำจืด**. สถาบันประมงน้ำจืดแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.

วิทย์ ธารชลาณีจ. 2529. **สิ่งแวดล้อมทางการประมงและการจัดการ**. เอกสารวิชาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. ภาควิชาอนุรักษวิทยา คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

เวียง เชื้อ โปธิ์หัก. 2525. **คุณภาพน้ำกับกำลังผลิตในบ่อปลา**. คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. 105 น.

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสุราษฎร์ธานี. 2548. **สรุปข้อมูลทางด้านการประมงในแม่น้ำตาปี**. กรมประมง. 13 น.

สมชาย สุรวิตย์. 2539. **ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งกักตุนพืชกับคุณภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำ เขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

สามัคคี บุญยะวัฒน์, เกษม จันท์แก้ว และนิพนธ์ ตั้งธรรม. 2527. **ทรัพยากรน้ำ**. น.10-1 10-35. ในเกษม จันท์แก้ว (ผู้รวบรวม). **การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

สารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้ เล่ม 9. 2542. **ประมงภาคใต้**. มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้. ธนาคารไทยพาณิชย์. น 4071-4579

สำนักงานประมงจังหวัดสุราษฎร์ธานี. 2545. **ข้อมูลคุณภาพน้ำและการทำประมง**. สำนักงานประมงจังหวัดสุราษฎร์ธานี.

สำนักบริหารจัดการด้านการประมง. 2546. **รวมกฎหมายเกี่ยวกับประมง**. กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 106 น.

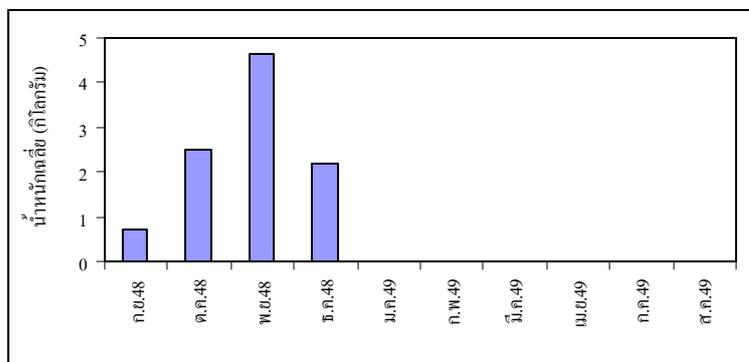
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2543. **ประมวลข้อมูลเกี่ยวกับชื่อและเขตการปกครองท้องถิ่น พ.ศ.2543**
ฝ่ายแผนที่สถิติ กองวิชาการสถิติ. สำนักสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, กรุงเทพฯ.
 131 น.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2547. **จำนวนคร่าวเรือนเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด จำนวนบ่อ เนื้อที่ และปริมาณ**
สัตว์น้ำที่จับได้จากการทำประมงน้ำจืดเป็นรายอำเภอ พ.ศ.2545. สำนักงานประมงจังหวัด
สุราษฎร์ธานี.
- สุภาพ สังขไพฑูรย์, เกศศิณีย์ แทนนิล และสมนึก พรหมสร. 2545. **คุณภาพน้ำทางการประมงใน**
แม่น้ำตาปี. เอกสารแผ่นพับ. ศูนย์พัฒนาประมงน้ำจืด สุราษฎร์ธานี. กองประมงน้ำจืด
กรมประมง
- หน่วยสำรวจแหล่งประมง. 2512. **ปทานุกรมเครื่องมือทำการประมงของประเทศไทย. กรมประมง,**
กรุงเทพฯ. 319 น.
- หน่วยสำรวจแหล่งประมง. 2515. **คู่มือการศึกษาเครื่องมือทำการประมง. กรมประมง, กรุงเทพฯ.**
 156 น.
- อุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี. 2549. **รายชื่อโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี. 45 น.**
- Brawn, T.E, A.W. Morley, N.T. Sanderson and R.D. Tait. 1983. Report of a large fish kill
 resulting from natural acid water conditions in Australia. **Journal of Fish Biology,**
 22(1) : 43-47.
- Holden, W.S. 1970. **Water Treatment and Examination.** p. 513. J&A Churchill, London.
- Lloyd, R Alabaster, JS. 1982. **Water Quality Criteria for Freshwater Fish.** p. 361.
 Butterworths London.

MacCoy, D.E. 1994. **Physical, chemical, and biological data for detailed study of irrigation drainage in the Klamath Basin**, California and Oregon. 1990-92.

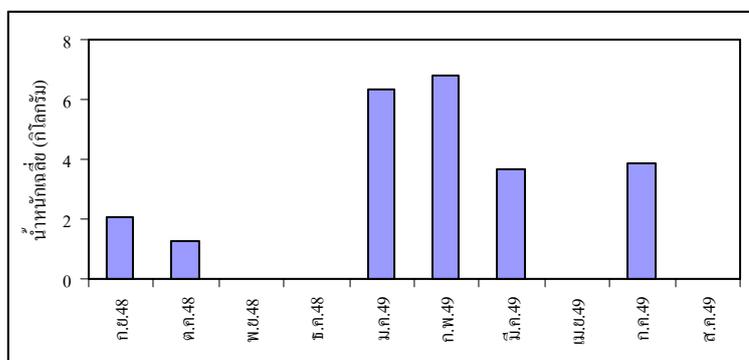
Owen T. Gorman and James R. K. 1978. **Habitat Structure and Stream Fish Communities**. Ecology, Vol.59. No.3, 9 : 507-515.

Pryde, L.T. 1973. **Environmental Chemistry**. p. 325. An Introduction Menlo Park, Cumming Publishing Co., California.

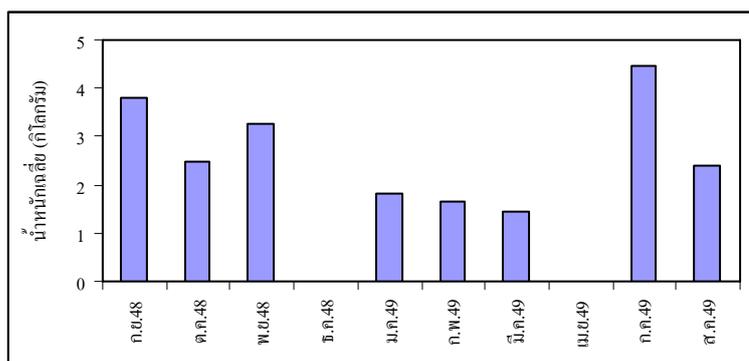
ภาคผนวกที่ ก
การเปลี่ยนแปลงปริมาณสัตว์น้ำในรอบปีแยกตามชนิดสัตว์น้ำ



ปลาแรด

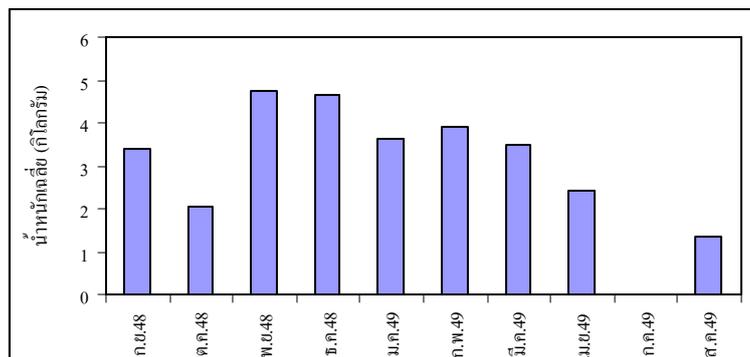


ปลาเนื้ออ่อน

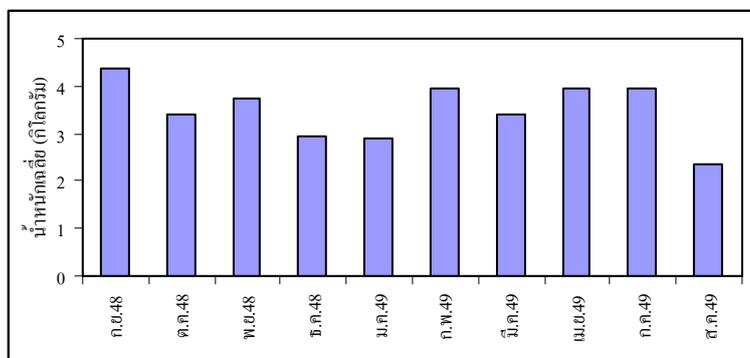


ปลาแยง

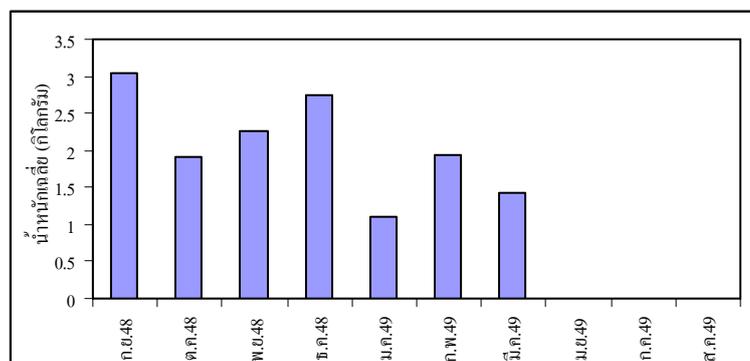
ภาพผนวกที่ ก1 น้ำหนักเฉลี่ยของปลาแรด ปลาเนื้ออ่อน และปลาแยง ที่จับได้ในแม่น้ำตาปี
ตอนล่าง แพที่ 1 ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ปลาดูเพียน

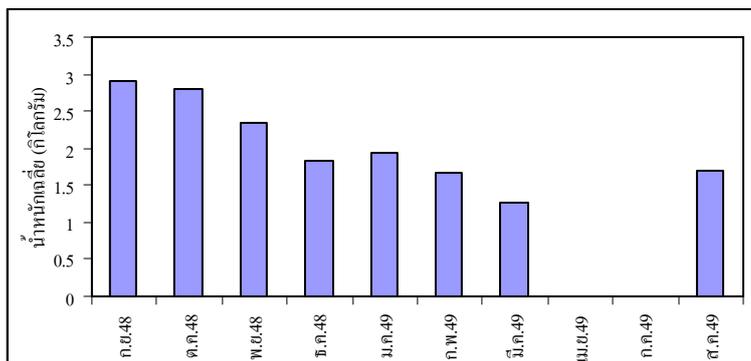


ปลาดูชีว

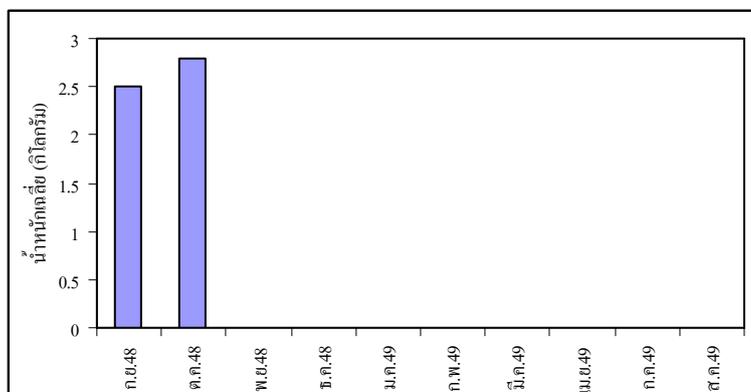


ปลาดูกาดำ

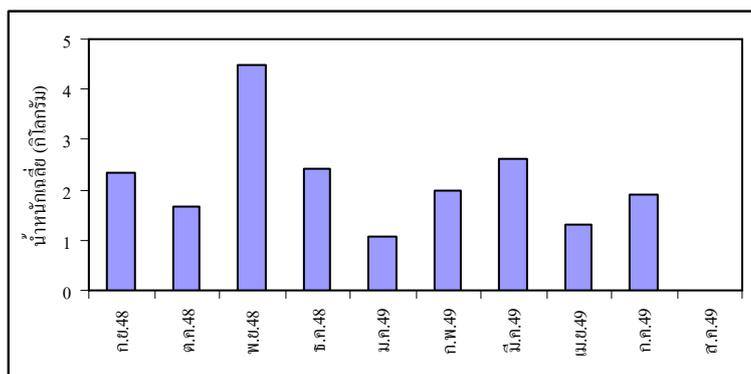
ภาพผนวกที่ ก2 น้ำหนักเฉลี่ยของปลาดูเพียน ปลาดูชีว และปลาดูกาดำ ที่จับได้ในแม่น้ำตาปีตอนล่าง
แพที่ 1 ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ปลาพรมหัวเหม็น

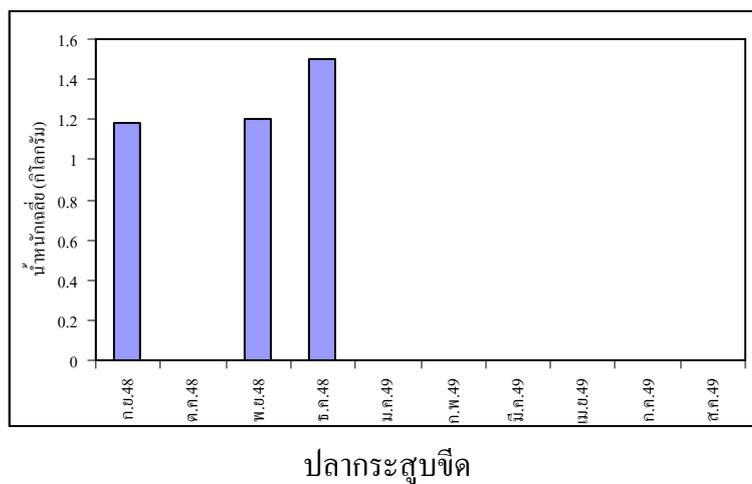


ปลากดขาว

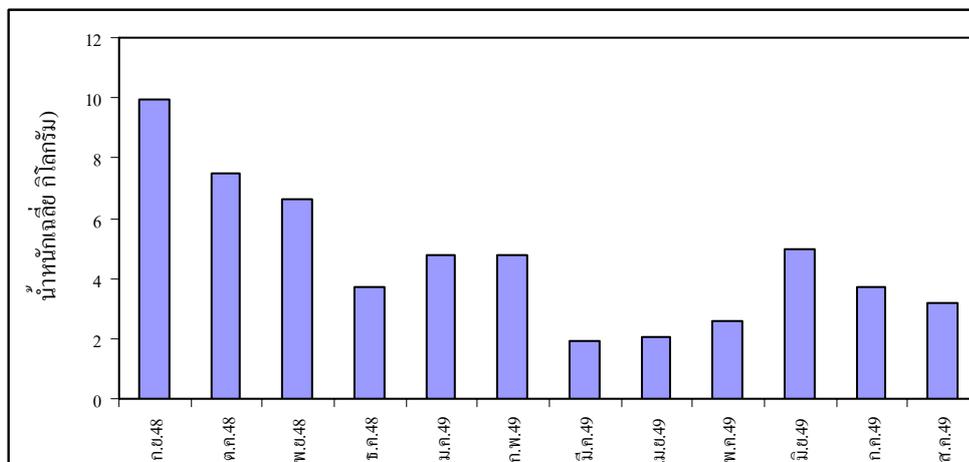


ปลากดเหลือง

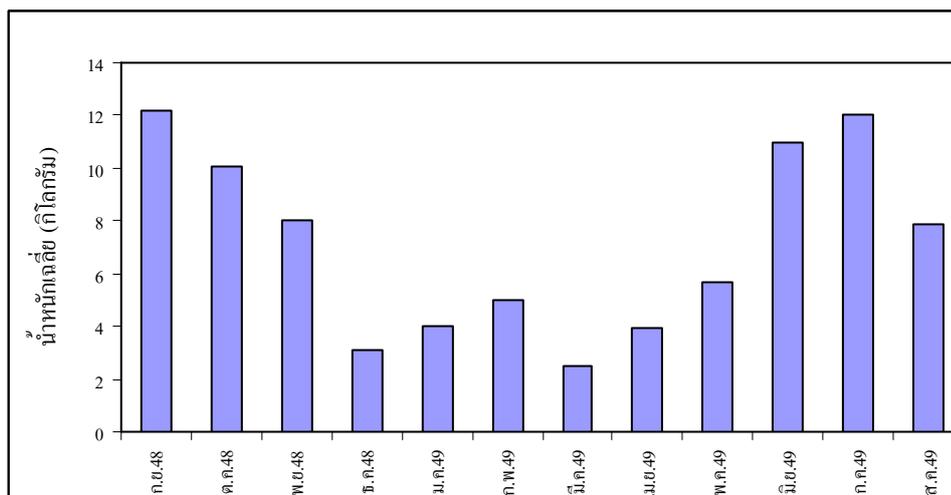
ภาพผนวกที่ ก3 น้ำหนักเฉลี่ยของปลาพรมหัวเหม็น ปลากดขาว และปลากดเหลือง ที่จับได้ในแม่น้ำตาปีตอนล่าง แพที่ 1 ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ภาพผนวกที่ ก4 น้ำหนักเฉลี่ยของปลากระสุนชนิด ที่จับได้ในแม่น้ำตาปีตอนล่าง แพที่ 1 ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549

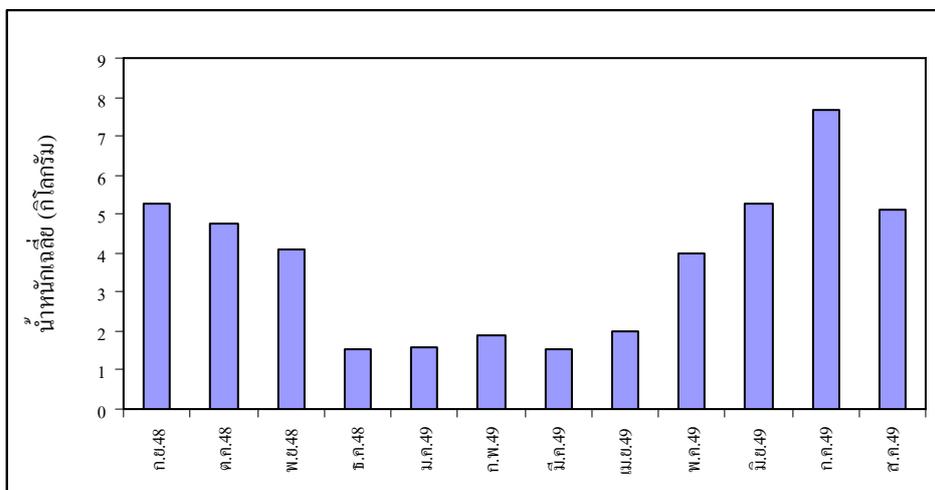


กึ่งก้าม (กึ่งก้ามกรามที่มีน้ำหนักต่อตัว 200 กรัมขึ้นไป)

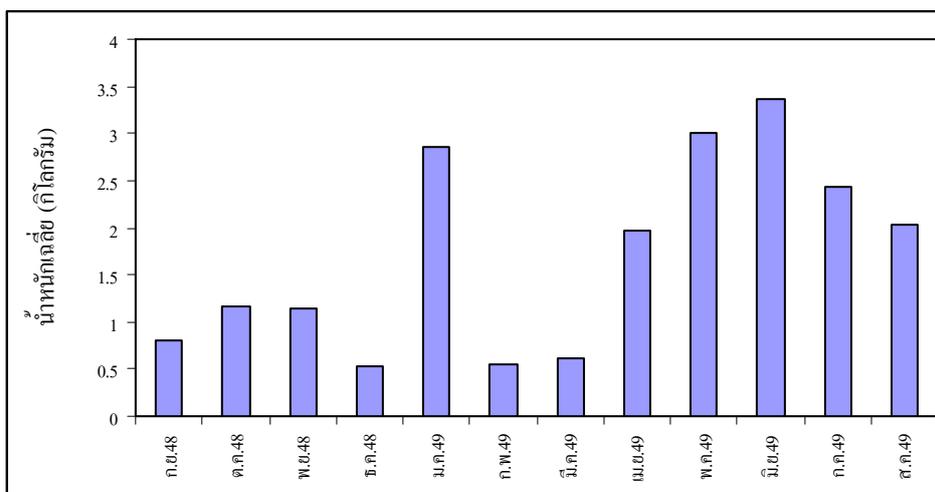


กึ่งนาง (กึ่งก้ามกรามที่มีน้ำหนัก 75-199 กรัม/ตัว)

ภาพผนวกที่ ก5 น้ำหนักเฉลี่ยของกึ่งก้ามและกึ่งนาง (กึ่งก้ามกราม) ที่จับได้ในแม่น้ำตาปีตอนล่าง
แพที่ 2 ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549

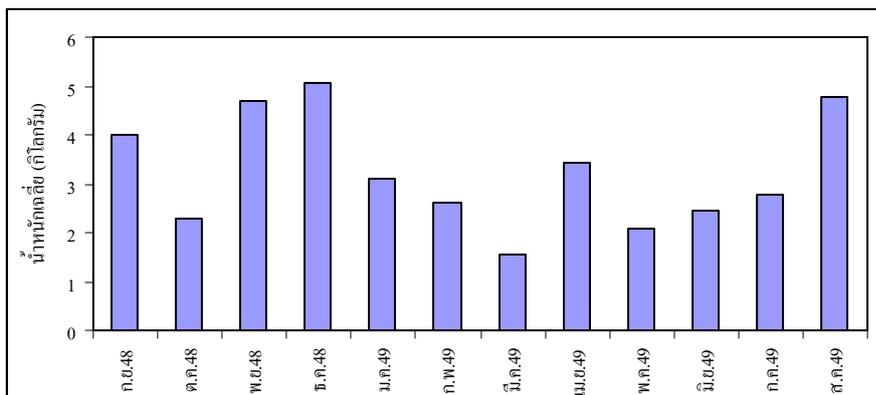


กุ่มเล็ก (กุ่มก้ำมกรามที่มีน้ำหนัก 50-74 กรัม/ตัว)

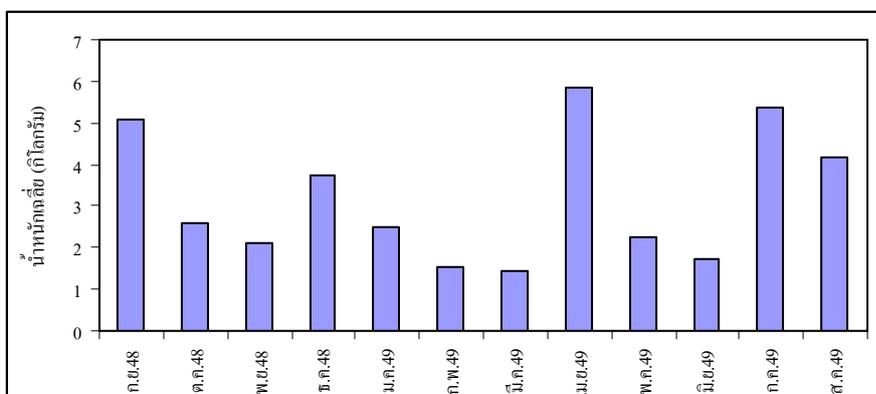


กุ่มจิ๋ว (กุ่มก้ำมกรามที่มีน้ำหนัก 20-49 กรัม/ตัว)

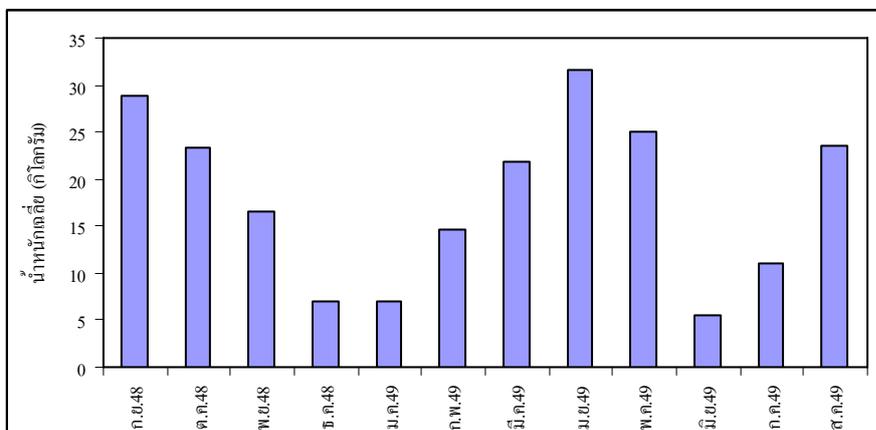
ภาพผนวกที่ 66 น้ำหนักราดเฉลี่ยของกุ่มเล็กและกุ่มจิ๋ว (กุ่มก้ำมกราม) ที่จับได้ในแม่น้ำตาปีตอนล่าง แพที่ 2 ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ปลาตุก

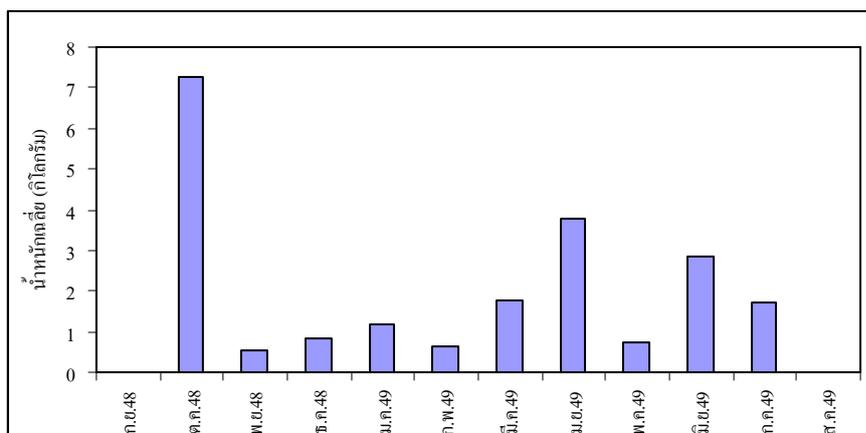


ปลาทะเล

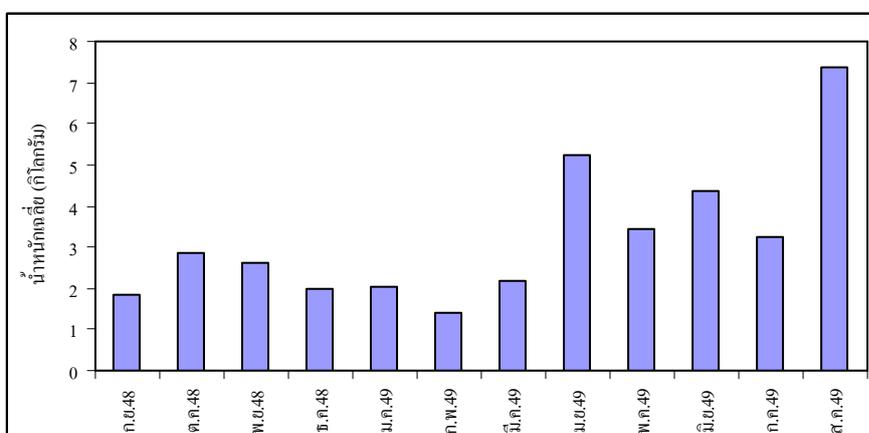


กึ่งห้วมัน

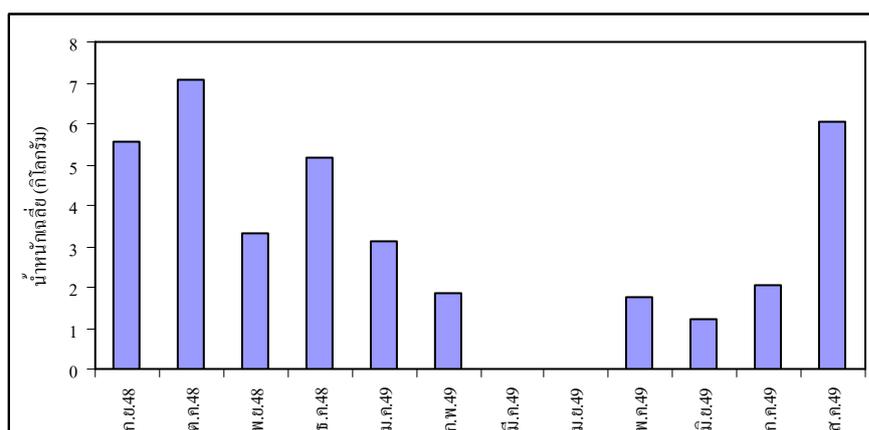
ภาพผนวกที่ 7 น้ำหนักเฉลี่ยของปลาตุก ปลาทะเล และกึ่งห้วมัน ที่จับได้ในแม่น้ำตาปีตอนล่าง แพที่ 3 ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



กึ่งกุลาดำ

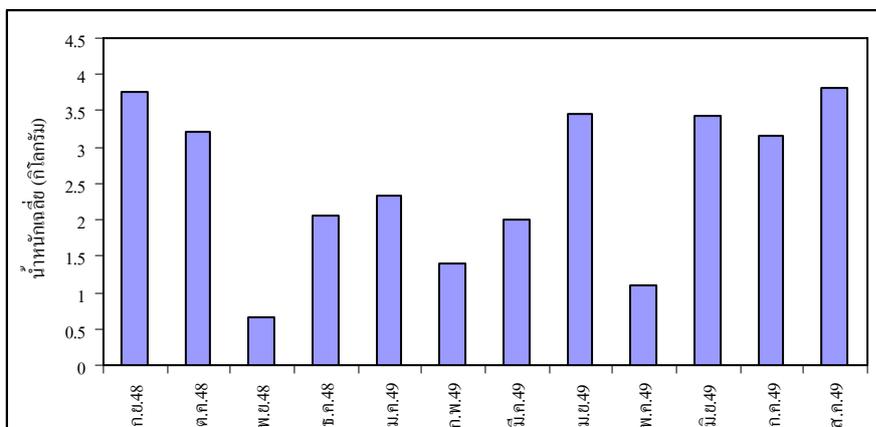


กึ่งกำมGRAM

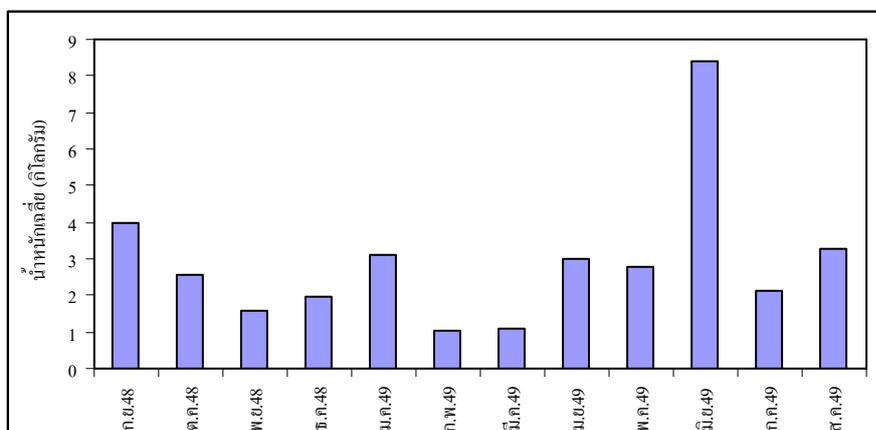


ปลาจวด

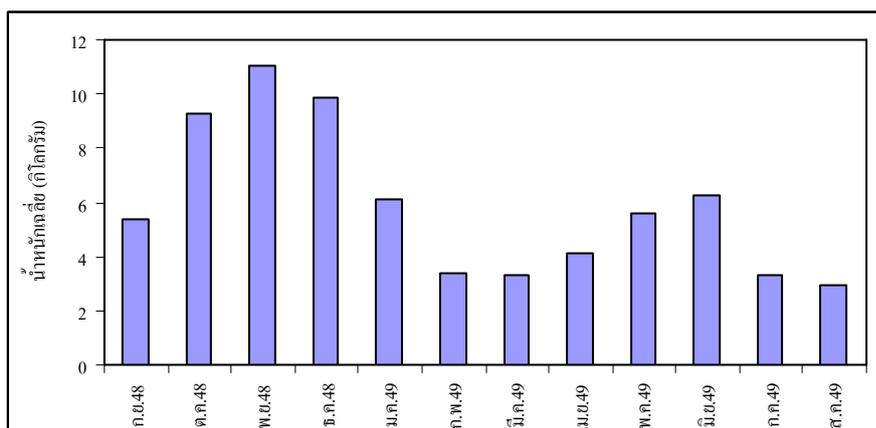
ภาพผนวกที่ 8 น้ำหนักเฉลี่ยของกึ่งกุลาดำ กึ่งกำมGRAM และปลาจวด ที่จับได้ในแม่น้ำตาปี
ตอนล่าง แพ้ที่ 3 ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ปลากะบอก

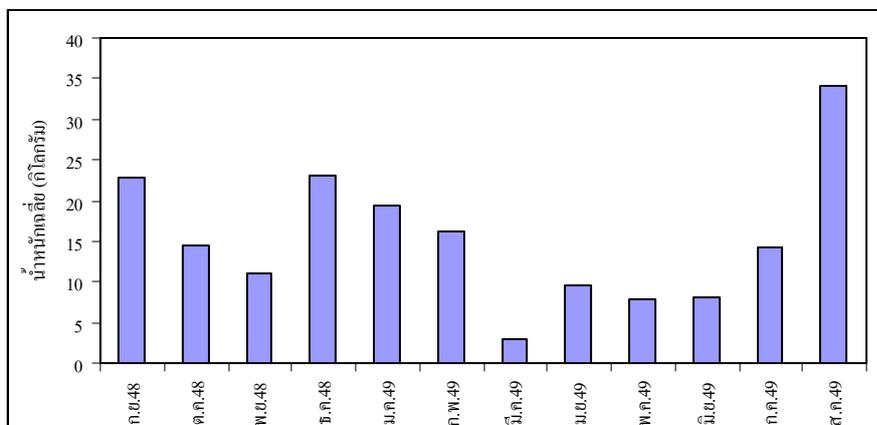


ปลาตะกรับ

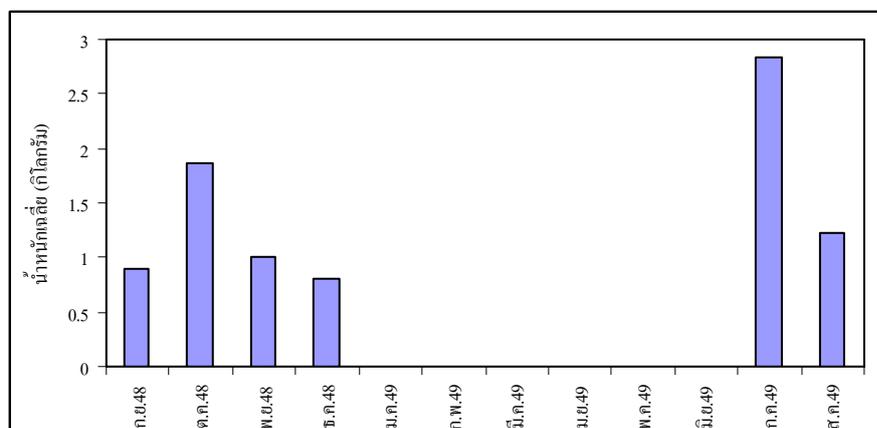


ปลากะพง

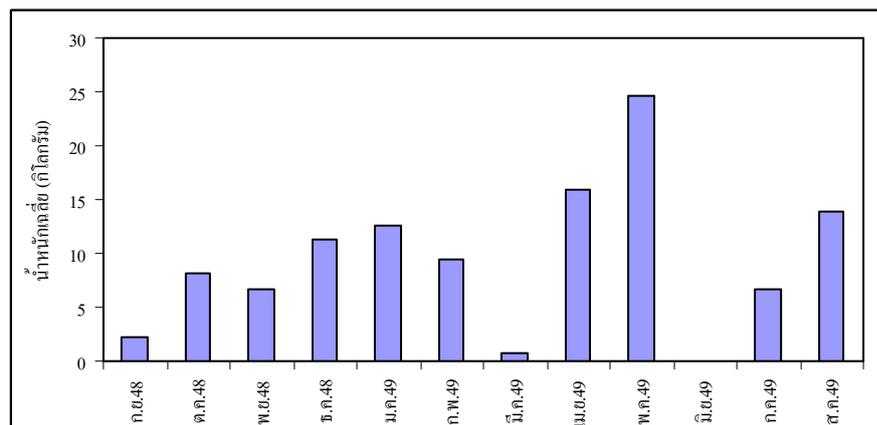
ภาพผนวกที่ ๑๑ น้ำหนักเฉลี่ยของปลากะบอก ปลาตะกรับ และปลากะพง ที่จับได้ในแม่น้ำตาปี
ตอนล่าง แพที่ 3 ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ปลากดขาว

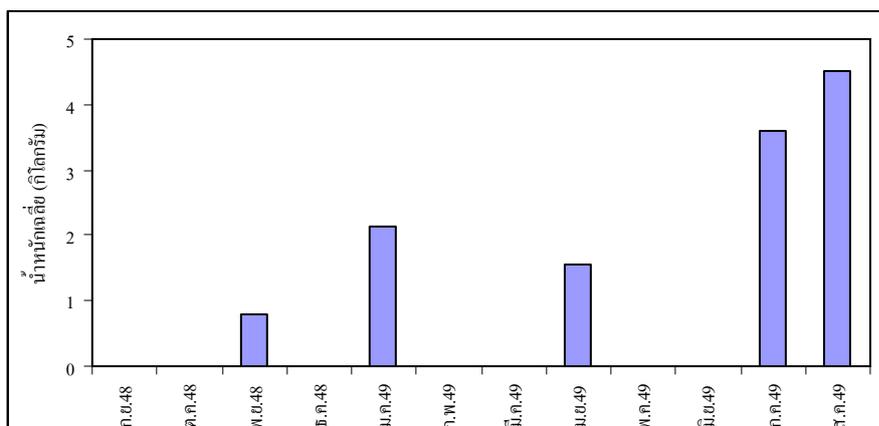


ปลาหัวแบน

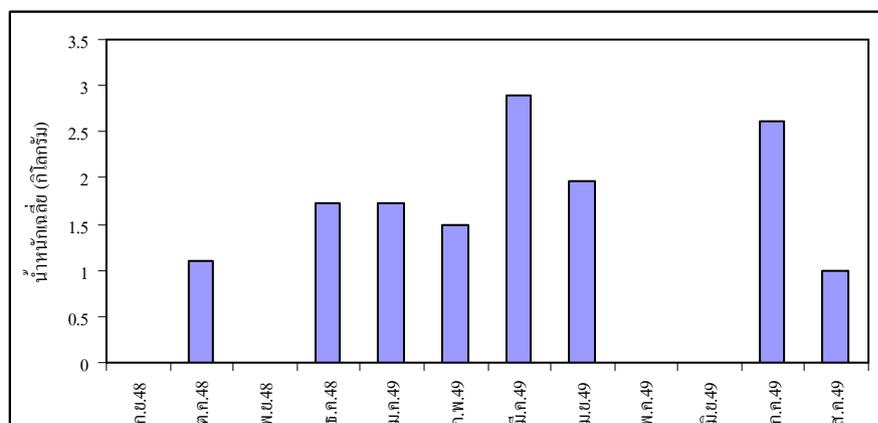


ปลานิล

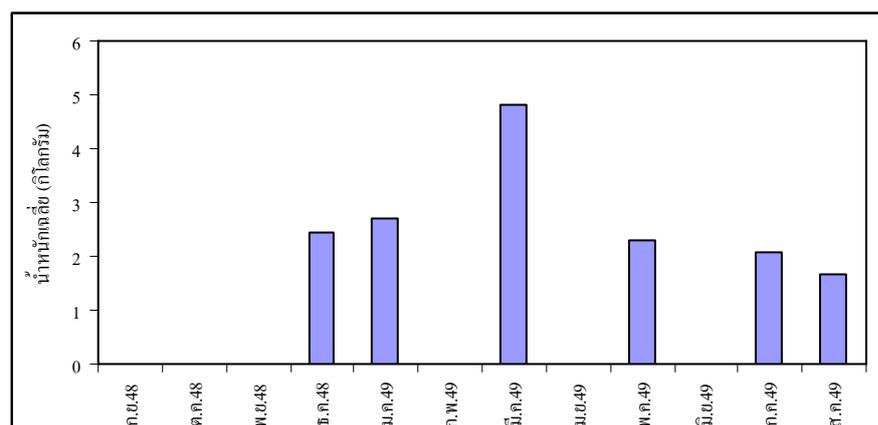
ภาพผนวกที่ 10 น้ำหนักเฉลี่ยของปลากดขาว ปลาหัวแบน และปลานิล ที่จับได้ในแม่น้ำตาปี
 ตอนล่าง แพที่ 3 ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ปลาดง

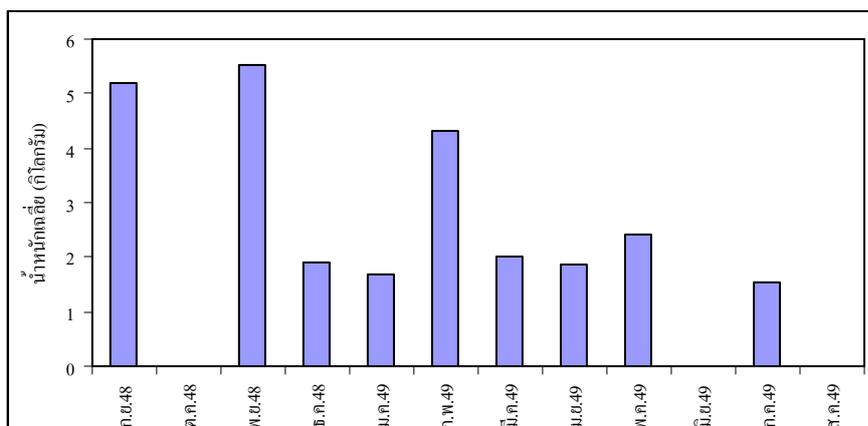


ปลาเห็ดโคน

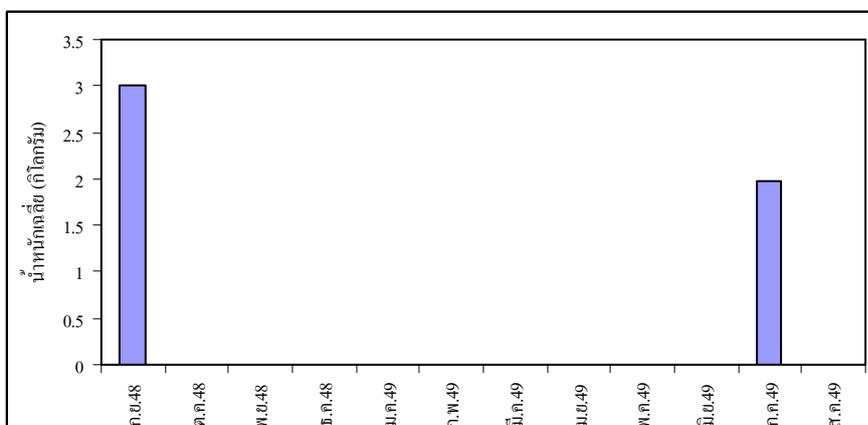


ปลาลิ้นหมา

ภาพผนวกที่ 11 น้ำหนักเฉลี่ยของปลาดง ปลาเห็ดโคน และปลาลิ้นหมา ที่จับได้ในแม่น้ำตาปี
ตอนล่าง แพ้ที่ 3 ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549

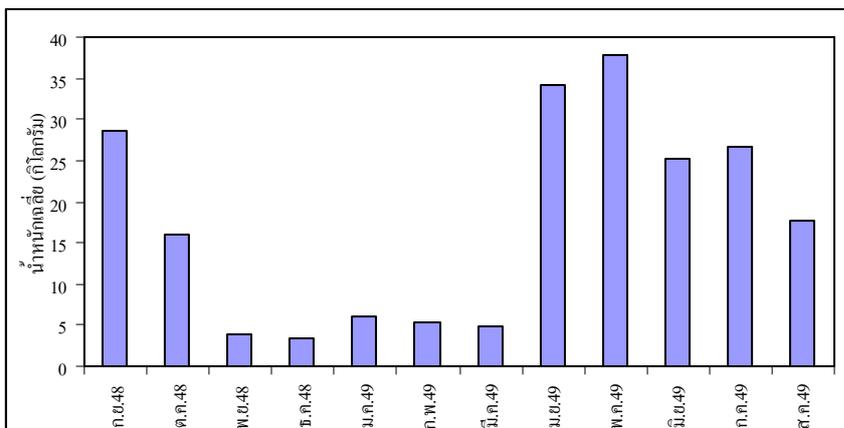


ปลาภูเขา

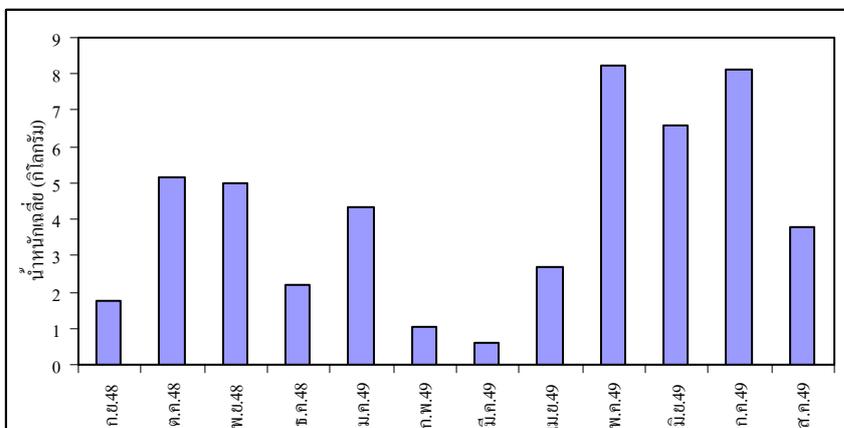


ปลาจระเม็ด

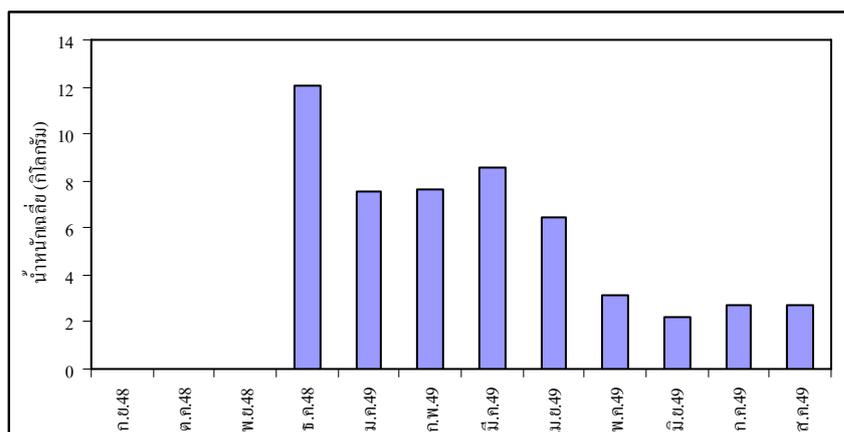
ภาพผนวกที่ ก12 น้ำหนักเฉลี่ยของปลาภูเขา และปลาจระเม็ด ที่จับได้ในแม่น้ำตาปีตอนล่าง
แพทที่ 3 ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



พุททะเล

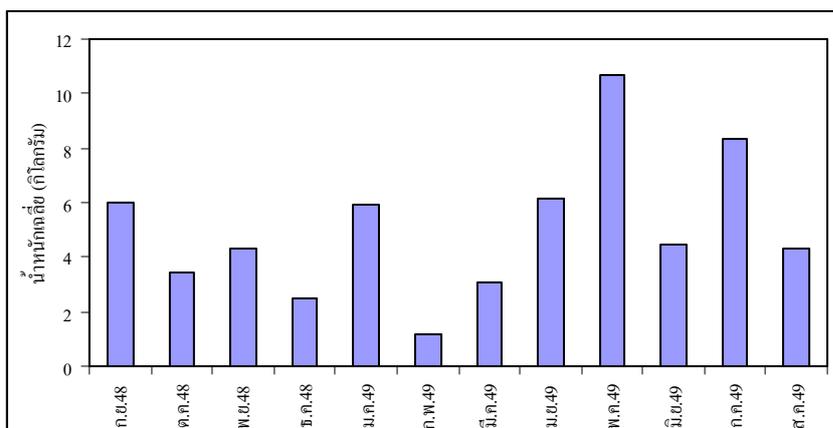


ปลานู

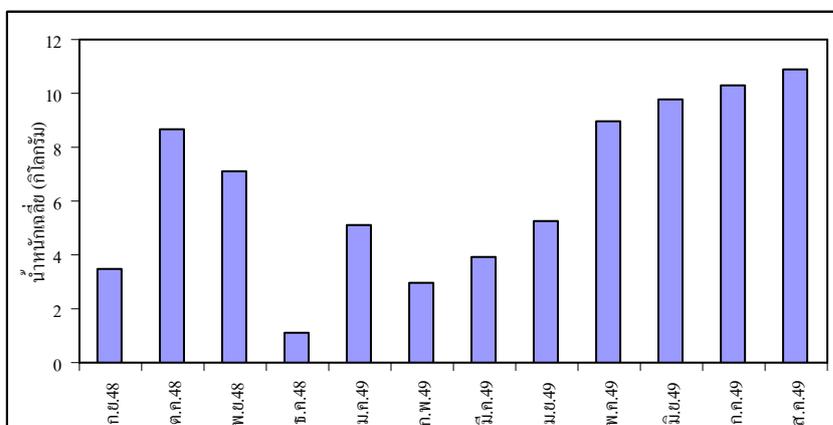


ปลาชีว

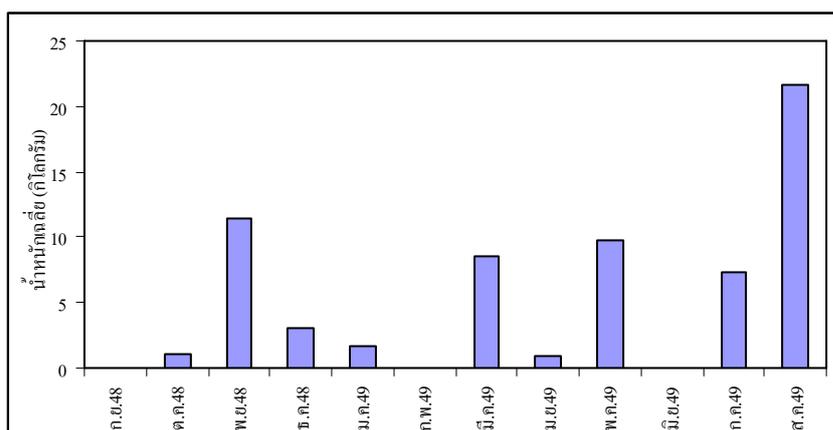
ภาพผนวกที่ ก13 น้ำหนักเฉลี่ยของพุททะเล ปลานู และปลาชีว ที่จับได้ในแม่น้ำตาปีตอนล่าง แพ้ที่ 4 ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ปลากระทุงเหว

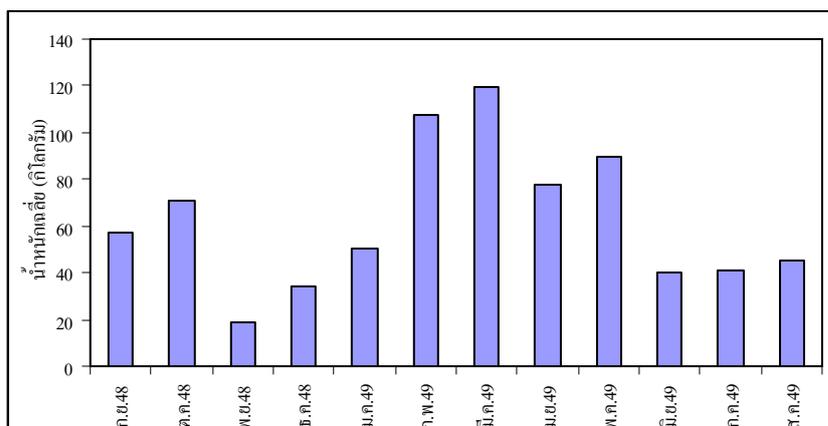


ปลาแขยง

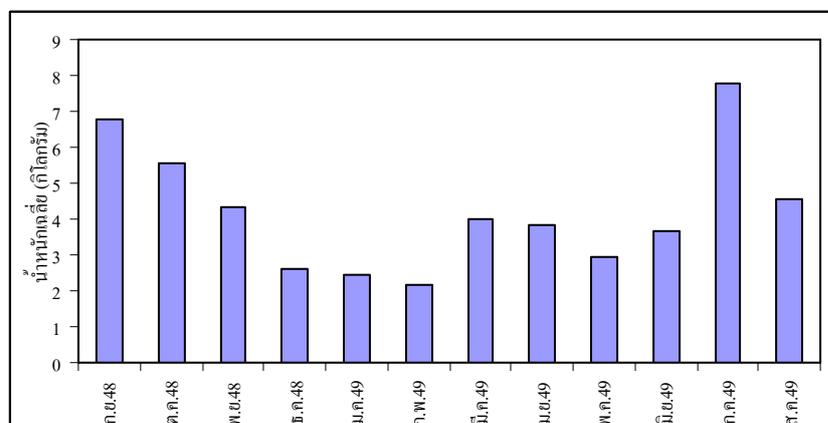


ปลากุเรา

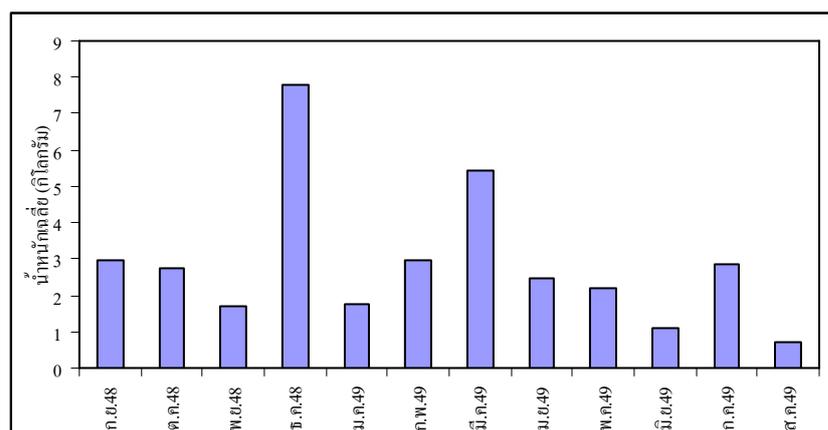
ภาพผนวกที่ ก14 น้ำหนักเฉลี่ยของปลากระทุงเหว ปลาแขยง และปลากุเรา ที่จับได้ในแม่น้ำตาปี
ตอนล่าง แพ้ที่ 4 ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ทุ่งห้วยมัน

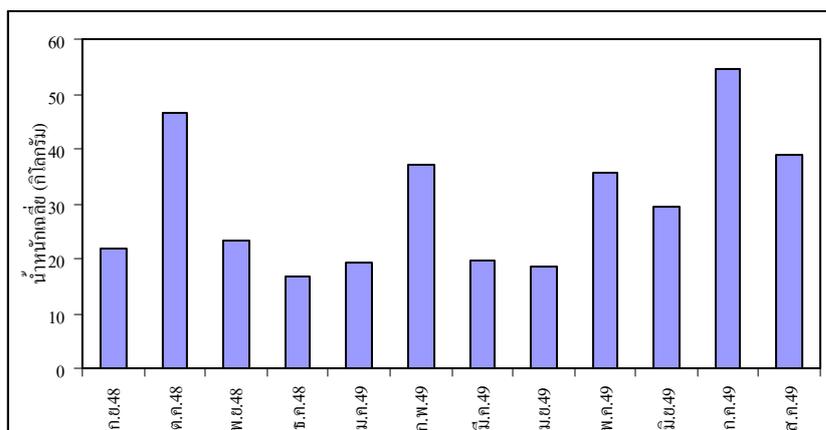


ทุ่งกำกราม

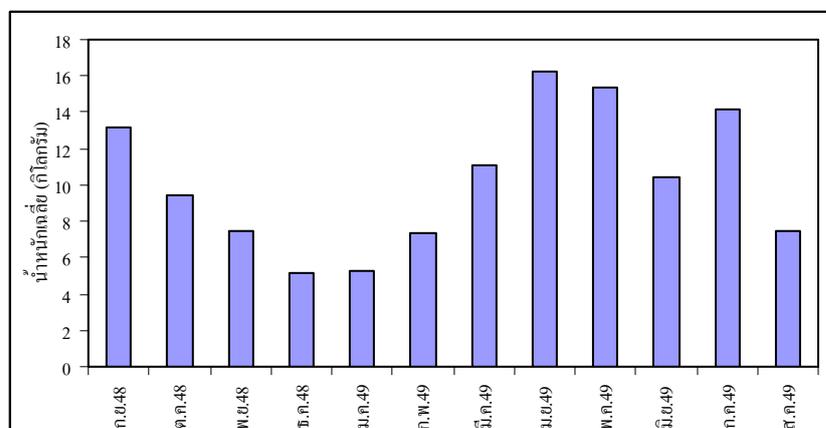


ทุ่งกุลาดำ

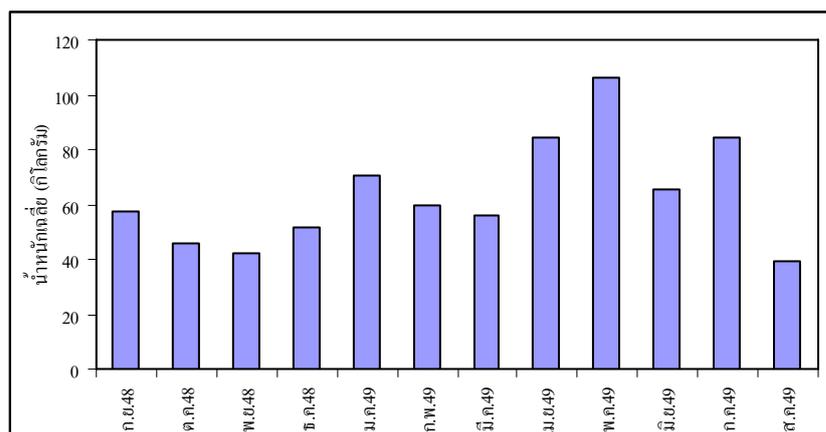
ภาพผนวกที่ 15 น้ำหนักเฉลี่ยของทุ่งห้วยมัน ทุ่งกำกราม และทุ่งกุลาดำ ที่จับได้ในแม่น้ำตาปี
ตอนล่าง แพที่ 4 ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ปลากระบอก

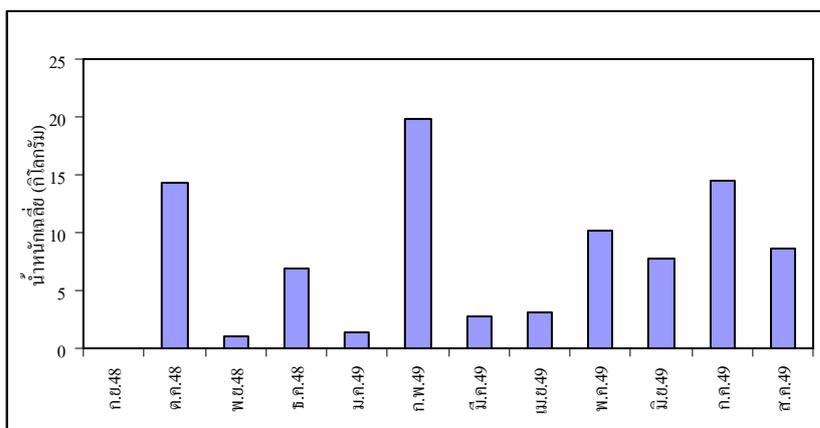


ปลาดุก

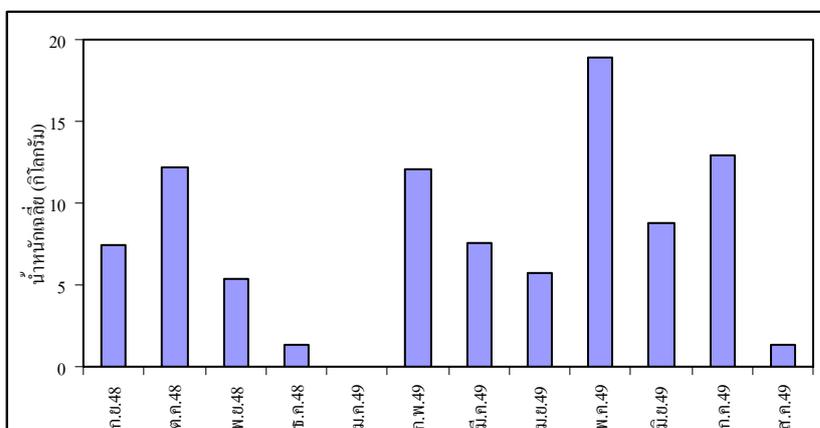


ปลานิล

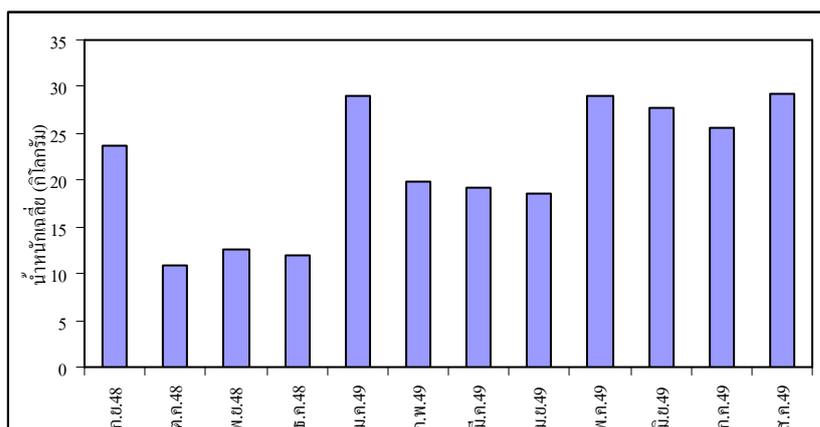
ภาพผนวกที่ 16 น้ำหนักเฉลี่ยของปลากระบอก ปลาดุก และปลานิล ที่จับได้ในแม่น้ำตาปี
ตอนล่าง แพที่ 4 ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ปลาช่อน

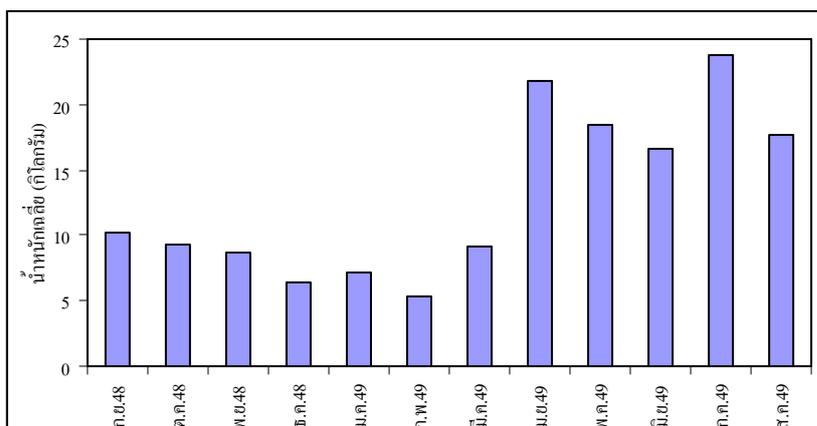


ปลาจระเม็ด

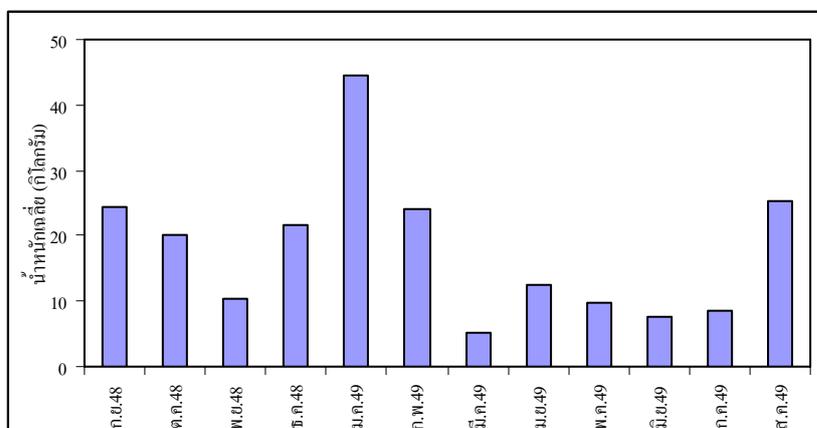


ปลากะพง

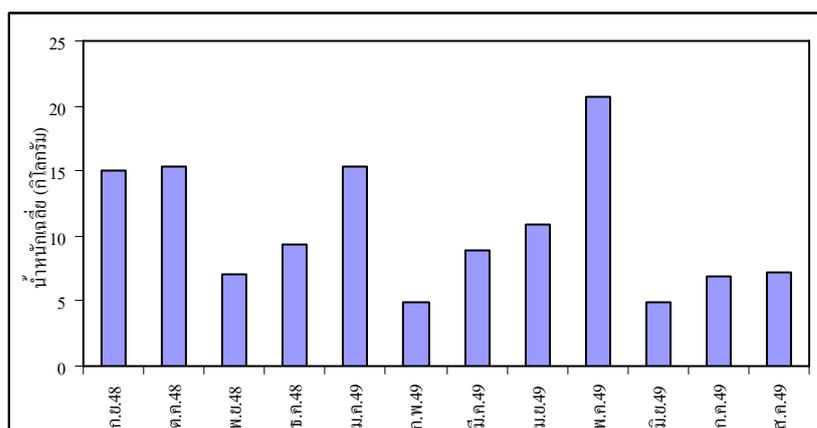
ภาพผนวกที่ ก17 น้ำหนักเฉลี่ยของปลาช่อน ปลาจระเม็ด และปลากะพง ที่จับได้ในแม่น้ำตาปี
ตอนล่าง แพที่ 4 ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ปลาตะกรับ

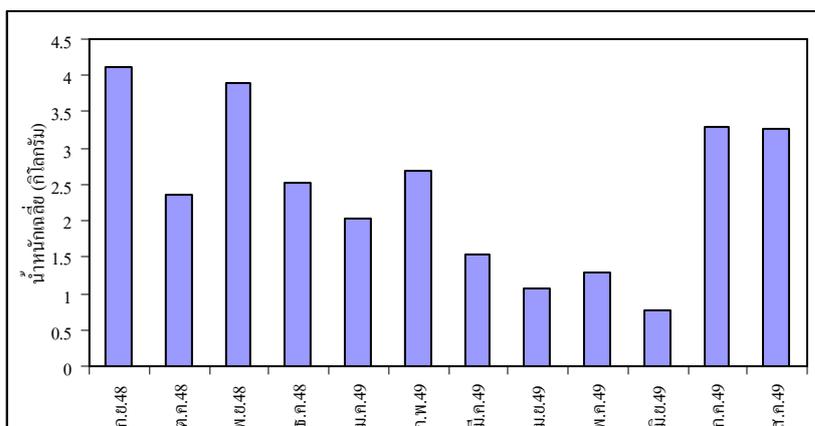


ปลาคขาว

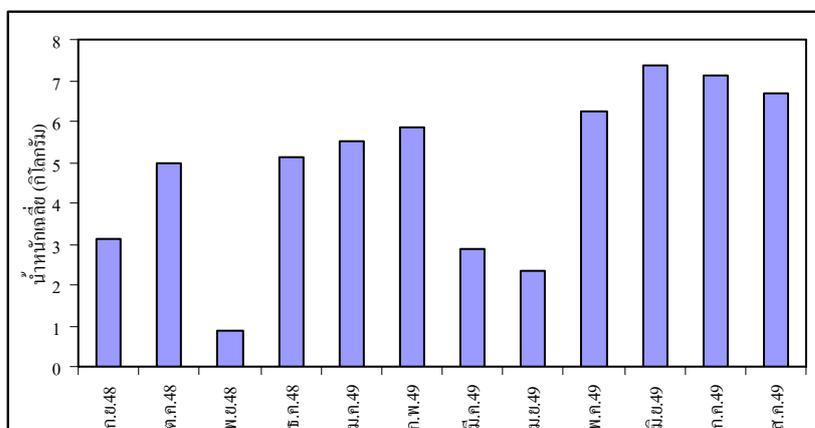


ปลาจวด

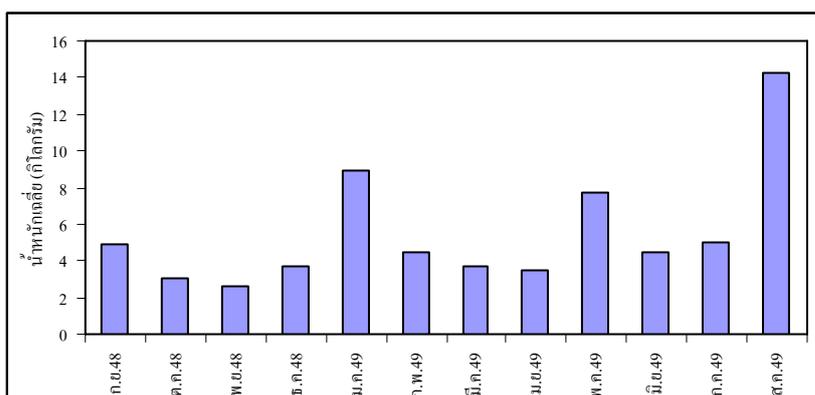
ภาพผนวกที่ 18 น้ำหนักเฉลี่ยของปลาตะกรับ ปลาคขาว และปลาจวด ที่จับได้ในแม่น้ำตาปี
ตอนล่าง แพ้ที่ 4 ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ปลาหัวแบน

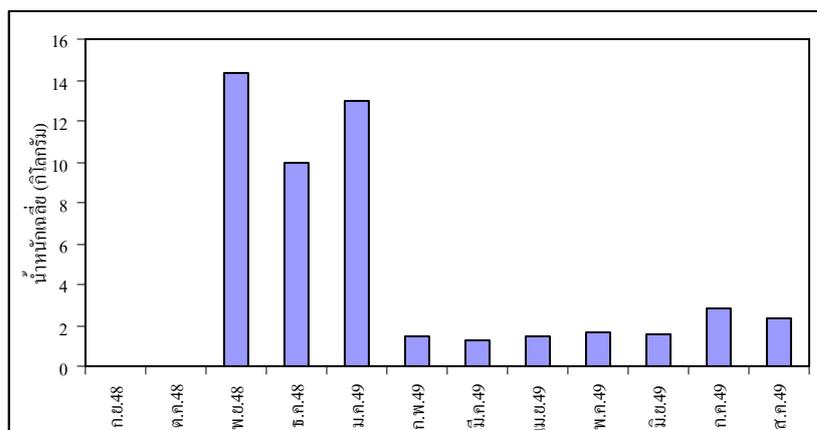


ปลากระเบน

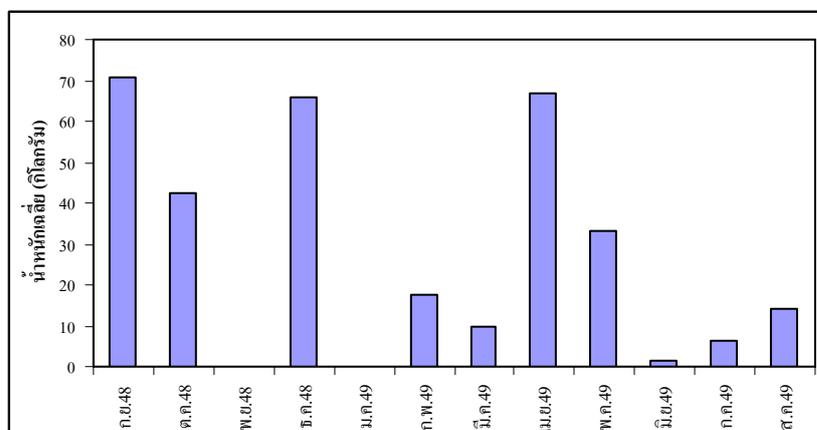


ปลาเห็ดโคน

ภาพผนวกที่ ก19 น้ำหนักเฉลี่ยของปลาหัวแบน ปลากระเบน และปลาเห็ดโคน ที่จับได้ในแม่น้ำ
ตาปีตอนล่าง แพที่ 4 ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549



ปลาฉันทมา



ปลาตะเพียน

ภาพผนวกที่ ก20 น้ำหนักเฉลี่ยของปลาฉันทมา และปลาตะเพียน ที่จับได้ในแม่น้ำตาปีตอนล่าง
แพที่ 4 ระหว่างเดือนกันยายน 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2549

ภาคผนวกที่ ข



(1)



(2)

ภาพผนวกที่ ข1 จุดเก็บตัวอย่างน้ำบริเวณแม่น้ำตาปีตอนล่าง (1) จุดเก็บตัวอย่างน้ำในอำเภอพนพิ
 (2) จุดเก็บตัวอย่างน้ำในอำเภอเมือง



(1)



(2)

ภาพผนวกที่ ๒ เรือและเครื่องมือประมง (1) เรือที่ใช้ในการทำประมง (2) ชาวประมงทำการประมงบริเวณคลองบางกล้วย อำเภอมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางผนวกที่ ข1 ชื่อสามัญ ชื่อวิทยาศาสตร์ของสัตว์น้ำที่จับได้ในบริเวณแม่น้ำตาปีตอนล่าง

ชนิดสัตว์น้ำ	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์
1. ปลาแคดเหลือง	VEINED CATFISH	<i>Mystus nemurus</i>
2. ปลาแรด	GIANT GORAMI	<i>Osphronemus goramy</i>
3. ปลาเนื้ออ่อน	WHISKER SHEATFISH	<i>Micronema bleekeri</i>
4. ปลาเขยงรง	BOCOURT 'S RIVER CATFISH	<i>Herterbagrus</i>
5. ปลาตะเพียน	COMMON SILVER BARB	<i>Puntius gonionotus</i>
6. ปลาซิวใบไฟ	BLUE DANIO	<i>Danio albolineatus</i>
7. ปลากาดำ	GREATER BLACK SHARK	<i>Labeo chrysophekadion</i>
8. ปลาพรหมหัวเหม็น	GREATER BONY LIPPED BARB	<i>Osteocheilus melanopleura</i>
9. ปลาแคดขาว	SPOTTED CATFISH	<i>Hemibagrus nemurus</i>
10. ปลากระสูบขีด	TRANSVERSE-BAR BARB	<i>Hampala macrolepidota</i>
11. กุ้งก้ามกราม	GIANT FRESHWATER PRAWN	<i>Macrobranchium rosenbergii</i>
12. ปลาดุกทะเล	SIRIPED SEA CATFISH	<i>Plotosus anquillaris</i>
13. ปูทะเล	SERRATED MUD CRAB	<i>Scylla serrata</i>
14. กุ้งหัวมัน	YELLOW SHRIMP	<i>Metapenaeus tenuipes</i>
15. กุ้งกุลาดำ	GIANT TIGER PRAWN	<i>Penaeus monodon</i>
16. ปลาจวด	CROAKER	<i>Otolithes spp.</i>
17. ปลากระบอก	BLUESPOT GREY MULLET	<i>Liza subviridis</i>
18. ปลาตะกรับ	SPOTTED SCAT	<i>Scatophagus argus</i>
19. ปลากระพงขาว	GIANT PERCH	<i>Lates calcarifer</i>
20. ปลาหัวเบน	-	<i>Platycephalus indicus</i>

ตารางผนวกที่ ข1 (ต่อ)

ชนิดสัตว์น้ำ	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์
21. ปลานิล	NILE TILAPIA	<i>Tilapia nilotica</i>
22. ปลาช่อน	STRIPPED SHAKE-HEAD FISH	<i>Channa striatus</i>
23. ปลาเห็ดโคน	SILVER SILLAGO	<i>Sillago maculate</i>
24. ปลาลิ้นหมาน้ำจืด	FRESHWATER TONGUEFISH	<i>Cynoglossus microlepis</i>
25. ปลาทุเรชา	FOURFINGER THREADFIN	<i>Eleutheronema tetradactylum</i>
26. ปลาจระเม็ดขาว	SILVER POMFRET	<i>Pampus argenteus</i>
27. ปลากระทุงเหว	BLACK-SPOT LONG TOM	<i>Stronglura stronglura</i>
28. ปลากระเบนน้ำจืด	FRESHWATER STINGRAY	<i>Dasyatis bleekeri</i>
29. ปลานู๋ทราย	SAND GOBY	<i>Oxyeleotris marmorata</i>

ตารางผนวกที่ ข2 มูลค่าสัตว์น้ำเฉลี่ยต่อกิโลกรัม (บาท) จำแนกตามชนิดสัตว์น้ำที่จับได้ในบริเวณ
แม่น้ำตาปีตอนล่าง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ชนิดสัตว์น้ำ	มูลค่าสัตว์น้ำเฉลี่ยต่อกิโลกรัม (บาท)
1. ปลากดเหลือง	90.00
2. ปลาแรด	50.00
3. ปลาเนื้ออ่อน	250.00
4. ปลาแขยง	50.00
5. ปลาคะเพียน	50.00
6. ปลาชีว	60.00
7. ปลากาดำ	35.00
8. ปลาพรหม	50.00
9. ปลากดขาว	30.00
10. ปลากะตูด	50.00
11. กุ้งก้ามกราม	300.00
12. ปลาคุก	80.00
13. ปูทะเล	250.00
14. กุ้งหัวมัน	48.50
15. กุ้งกุลาดำ	300.00
16. ปลาจวด	12.00
17. ปลากะบอก	60.00
18. ปลาคะกรับ	55.00
19. ปลากะพงขาว	115.00
20. ปลาหัวแบน	25.00

ตารางผนวกที่ ข2 (ต่อ)

ชนิดสัตว์น้ำ	มูลค่าสัตว์น้ำเฉลี่ยต่อกิโลกรัม (บาท)
21. ปลานิล	13.00
22. ปลาช่อน	60.00
23. ปลาเห็ดโคน	70.00
24. ปลาลิ้นหมา	45.00
25. ปลาอุรา	80.00
26. ปลาจระเม็ด	200.00
27. ปลากระทุงเหว	25.00
28. ปลากระเบน	30.00
29. ปลาบู๋	100.00

หมายเหตุ : มูลค่าสัตว์น้ำเฉลี่ยต่อกิโลกรัม (บาท) ส่วนใหญ่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสัตว์น้ำ
ยกเว้น กุ้งก้ามกราม และปูทะเล ที่มีการเปลี่ยนแปลงตามปริมาณผลจับสัตว์น้ำในแต่ละ
ช่วงเวลา

ตารางผนวกที่ ข3 ประเภทโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอำเภอที่ตั้ง

ประเภทโรงงาน	จำนวนโรงงานแยกตามอำเภอ (โรง)			
	อำเภอเมือง	อำเภอพุนพิน	อำเภออื่นๆ	รวม
อาหารทะเลบรรจุกระป๋อง	2	1	-	3
อาหารทะเลแช่แข็ง	2	3	2	7
สกัดน้ำมันปาล์ม	1	3	10	14
หีบน้ำมันมะพร้าว	1	-	-	1
ทำน้ำมันพืชและสัตว์ให้บริสุทธิ์	-	-	1	1
ทำน้ำมันให้บริสุทธิ์	-	1	-	1
ผลิตน้ำแข็งก้อน น้ำแข็งหลอด	8	3	15	26
ปลาป่น	1	-	-	1
แปรรูปไม้ยางพารา	7	11	27	45
แปรรูปไม้ยางพารา อัดน้ำยา	6	5	23	34
ไสไม้และเซาะร่อง	6	2	-	8
ผลิตชิ้นไม้อัด	1	2	1	4
แปรรูปไม้มะพร้าว	-	-	7	7
ผลิตน้ำยางข้น	3	2	2	7
ทำแผ่นยางดิบ/ยางแผ่นรมควัน	4	8	25	37
ผลิตยางแท่ง	2	-	1	3
ผลิตถุงยางอนามัย	1	2	-	3
รวม	45	43	114	202